



OKB-16/2011.
(OKB-43/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Önkormányzati és területfejlesztési bizottságának**
2011. július 5-én, kedden, 12 óra 03 perckor kezdődően,
a Képviselői Irodaház I. emelet III. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	6
<i>Dr. Pintér Sándor belügyminiszter meghallgatása (A Házszabály 68. §-ának (4) bekezdése alapján)</i>	6
<i>Dr. Pintér Sándor tájékoztatója</i>	6
<i>Kérdések, észrevételek</i>	11
<i>Dr. Pintér Sándor válaszai</i>	22
<i>Dr. Fellegi Tamás nemzeti fejlesztési miniszter meghallgatása (A Házszabály 68. §-ának (4) bekezdése alapján)</i>	30
<i>Dr. Fellegi Tamás tájékoztatója</i>	30
<i>Kérdések, észrevételek</i>	37
<i>Dr. Fellegi Tamás nemzeti fejlesztési miniszter válaszadása</i>	42

Napirendi javaslat

1. Dr. Pintér Sándor belügyminiszter meghallgatása
(A Házszabály 68. §-ának (4) bekezdése alapján)

2. Dr. Fellegi Tamás nemzeti fejlesztési miniszter meghallgatása
(A Házszabály 68. §-ának (4) bekezdése alapján)

3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Láng Zsolt** (Fidesz), a bizottság elnöke

Habis László (KDNP), a bizottság alelnöke
Dr. Bóka István (Fidesz)
Dankó Béla (Fidesz)
Gajda Róbert (Fidesz)
Gelencsér Attila (Fidesz)
Nagy Csaba (Fidesz)
Pogácsás Tibor (Fidesz)
Szedlák Attila (Fidesz)
Szekó József (Fidesz)
Dr. Szűcs Lajos (Fidesz)
Tasó László (Fidesz)
Vigh László (Fidesz)
Michl József (KDNP)
Lukács Zoltán (MSZP)
Pál Tibor (MSZP)
Dr. Tóth József (MSZP)
Varga Zoltán (MSZP)
Endrészik Zsolt (Jobbik)
Hegedűs Lorántné (Jobbik)
Szilágyi Péter (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Apáti István (Jobbik) Hegedűs Lorántnének (Jobbik)
Dr. Bóka István (Fidesz) megérkezéséig Vigh Lászlónak (Fidesz)
Dankó Béla (Fidesz) megérkezéséig Michl Józsefnek (KDNP)
Gelencsér Attila (Fidesz) megérkezéséig Gajda Róbertnek (Fidesz)
Kósa Lajos (Fidesz) Pogácsás Tibornak (Fidesz)
Szedlák Attila (Fidesz) megérkezéséig dr. Szűcs Lajosnak (Fidesz)
Szekó József (Fidesz) megérkezéséig Nagy Csabának (Fidesz)
Dr. Tiba István (Fidesz) Tasó Lászlónak (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Pintér Sándor belügyminiszter

Dr. Fellegi Tamás nemzeti fejlesztési miniszter

Megjelentek

Dr. Varga Sándor főigazgató-helyettes (Állami Számvevőszék)

(Az ülés kezdetének időpontja: 12 óra 3 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. LÁNG ZSOLT (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Megkezdzenék a mai bizottsági munkát. Szeretettel köszöntöm Pintér Sándor belügyminiszter urat, aki szokásához híven pontosan érkezett, és azt gondolom, hogy ezért kezdjük is meg a bizottsági ülést.

A jelenlegi jelenléti ív szerint tizenketten személyesen és négyen helyettesítéssel képviselve vannak, tehát határozatképes a bizottságunk, úgyhogy meg is kezdenék a munkát. (Dr. Tóth József megérkezik az ülésre.)

Az eredeti napirendünk a meghívón kettő napirendi pont, az egyik délben belügyminiszter úr meghallgatása, illetve 14 órától Fellegi Tamás nemzeti fejlesztési miniszter úr meghallgatása. Aki el tudja fogadni a napirendünket, az kérem, tegye fel most a kezét. (Szavazás.) Ez egyhangú. Nagyon szépen köszönöm.

Dr. Pintér Sándor belügyminiszter meghallgatása (A Hárszabály 68. §-ának (4) bekezdése alapján)

Rá is térnénk akkor az 1. számú napirendi pontunkra, ahol a belügyminiszter úr beszámolóját fogjuk meghallgatni, illetve kérdéseket lehet feltenni belügyminiszter úrhoz. Ha a jegyzőkönyv, illetve az előzetes forgatókönyv igaz, akkor az Állami Számvevőszéktől Varga Sándor főigazgató-helyettes úr itt van. Köszöntöm főigazgató-helyettes urat. Miniszter úr, öné a szó.

Dr. Pintér Sándor tájékoztatója

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Két nagy részre csoportosítanám a beszámolómat: az egyik rész, amely az önkormányzati stratégiai kérdésekkel foglalkozik, a másik kérdéskör pedig a mindennapi önkormányzati kérdések köre. Ennek a felosztásnak megfelelően először a stratégiai kérdéssel kezdeném.

A Belügyminisztérium az elmúlt egy esztendőben áttekintette az önkormányzatok helyzetét és az önkormányzati törvényt. Az önkormányzati törvény áttekintése során arra a megállapításra jutottunk, hogy húszéves törvényről van szó, amely egy olyan időszakban keletkezett, amely az átalakulás legelején lévő Magyarországon lett megszavazva, és ennek megfelelően az idő bizonyos mértékig elhaladt felette. Ezért egy önkormányzati koncepciót dolgoztunk ki, amelynek mentén szeretnénk megoldani azt, hogy a következő időszakban egy új önkormányzati törvény szülessen meg. Ezt a koncepciót fölhelyeztük a BM honlapjára, ezen túl megküldtük valamennyi parlamenti pártnak is. Társadalmi vitát nyitottunk felette. A társadalmi vitának különféle szintjei alakultak ki. Az állampolgárokkal történt külön egy-egy csoportban egy konzultáció, ezen túl a tudományos élet vezetőivel folytattunk konzultációt és egy nemzetközi konzultációra is sor került. Szeretném ezt továbbfolytatni.

Még mielőtt a kormánynak benyújtom a koncepciótervezetet, valamennyi parlamenti párt vezetőit meghívtam egy megbeszélésre, amely megbeszélést ezen a héten végig fogjuk folytatni. A megbeszélésen személyesen és az államtitkárok segítségével veszek részt. Tehát azt kérem a pártoktól - vannak olyan pártok, amelyek már jelezték, hogy kikkel vesznek részt ezen a konzultáción -, hogy hozzák el a javaslataikat, hozzák el azokat a véleményeket, amelyek a hátrányos és nemkívánatos részokről szólnak, és hozzák el azokat az építő jellegű, előremutató javaslataikat, amelyeket szeretnének, hogy beépítésre kerüljön, amellyel Magyarországon a közrend, közbiztonság, illetve az önkormányzatiság egyértelműen javulna.

Tehát a stratégiai elképzeléseink keretén túl nemcsak az önkormányzatok stratégiai része, hanem idetartozik bizonyos módon az építészet is. Ennek keretén belül az Országos Építésügyi Fórumot is létrehoztuk, ahol a szakma képviselőivel hoztunk létre egy közös szervezetet, amely az építésügyi engedélyezési eljárások, szakmagyakorlás és továbbképzés, az oktatás és szakképzés, szakmunkásképzés, kivitelezés, hatósági rendszerek együttműködő felülvizsgálatát és jobbító szándékát is jelenti.

Stratégiai kérdés még ezen a területen, hogy jogszabályalkotás történt, ilyen jogszabályalkotás a budapesti agglomerációról szóló 2005. évi LXIV. törvény módosítása és természetesen az építésügyi hatósági eljárásokkal kapcsolatos feladatok. Itt különféle törvények, kormányrendeletek és miniszteri rendeletek készültek.

A veszélyhelyzeti helyreállítás tekintetében két nagy területen történt változás. Az egyik a Sajó és Hernád völgye, Felsőzsolca térsége, ahol a védelmi részeket is áttekintettük. Itt már kapcsolódik bizonyos mértékig a gyakorlati terület is, hisz az újjáépítés Felsőzsolcán tavaly októberig, október 31-ig megtörtént (*Gelencsér Attila megérkezik az ülésre.*), és az október 4-ei vörösiszap-katasztrófa károkozása folytán a védőgátak felépítése befejeződött, Kolontár helyreállítása teljes egészében befejeződött, Devcser helyreállítása az eredetileg elvállalt július 31-ei határidőre teljesen befejezésre kerül.

A felsőzsolcai területen, a Sajó és Hernád völgyében, hogy hasonló helyzet ne alakulhasson ki, új védműveket építettünk. A védművek építésére az előzetes tervek szerint 7,2 milliárd forint van félretéve. Ebből a 7,2 milliárd forintból meg fogjuk valósítani. Csak szeretném mondani arra, hogy az értékkülönbség mekkora, hogy 22 milliárd forint az az összeg, amelyben a felsőzsolcai védekezés és a felsőzsolcai helyreállítás került. Tehát azt gondolom, hogy részarányosan ez hosszú évekre biztosítani fogja a biztonságot, így sokkal olcsóbb lesz.

A pillanatnyi kérdések körében, hogy ha megnézzük az önkormányzati területet, akkor azt látjuk, hogy a működésképtelen helyi önkormányzatok egyéb támogatása jogcím eredeti előirányzat 1,2 milliárd forint volt, amelyet közben fejezetben belüli átcsoportosítással 5 milliárd 900 millió forintra növeltünk, és ezt a későbbiekben, 2011-ben a költségvetési törvény alapján az önhibáján kívül hátrányos helyzetben lévő önkormányzatok támogatásával együtt 31 milliárd 137 millió forintra emeltük fel. Itt mondanám el azt, hogy idén az önhibáján kívül hátrányos helyzetű önkormányzatok területén már megtörtént egy pályázatelbírálási kör. Nagyon bízom benne, hogy mindenki elégedett lesz ebben a körben. Több mint ezer önkormányzat indult és mindössze kilencven nem kapott. Tehát én abban bízom, bár látok itt kételyes mosolyokat, de abban bízom, hogy mindenki elégedett lesz ennek az évnek a végén. Egyet hozzá kell tennem, hogy pénzt igazságosan elosztani soha nem lehet. Ennek ellenére azt gondolom, hogy mindenki meg fogja kapni azt az összeget, amely az önkormányzati működéséhez szükséges és indokolt.

Itt kiemelném még a megyei önkormányzatokat. A megyei önkormányzatoknak ma reggel írtam alá a támogatási összegüket, amely ismét lehetővé teszi azt, hogy a fizetéseket és egyebeket kiadják. A végleges ÁSZ-jelentést követően a kormány felül fogja vizsgálni a megyei önkormányzatok anyagi helyzetét, és ennek megfelelően kormánydöntés fog születni, hogy a 31 milliárd 137 millió forintos összegből milyen módon vegyék ki a részüket.

Az önkormányzati pályázat saját forrasi kiegészítéséről is döntések születtek már. Ezek is milliárdos nagyságrendben lettek kiosztva. Hozzá kell tennem, hogy itt is a 2011. évi előirányzat meghaladja a 10 milliárd forintot, 10,6 milliárd forint. (*Dankó Béla megérkezik az ülésre.*) Itt azért szeretném elmondani, hogy súlyozni szeretnénk, elsősorban olyan önkormányzati pályázatokhoz adnánk támogatást, amelynek valamilyen megtérülése látszik egy meghatározott időn belül, ha viszont nem látszik megtérülése, akkor a működtetésére megfelelő anyagi ereje legyen az önkormányzatnak. Nem szeretnénk feltétlen olyan pályázatokat támogatni, ahol az önkormányzat nem látja a működtetés költségeit, és további

adósságspirálban fog megjelenni az új európai támogatásból berendezett műtárgy működtetése.

Az önkormányzati adósságállomány, hitel- és kötvényállomány felülvizsgálatra került. Jelen pillanatban 1247 milliárd forint az önkormányzati adósságállomány és van mintegy 300 milliárd forintnyi kifizetetlen számla. Tehát azt gondolom, hogy ez egy nemkívánatos és rendkívül nagy hitelállomány. Ezt a hitel- és kötvényállományt együtt kezeli az 1247 milliárd forint, és azt remélem, hogy a későbbiekben az új jogszabályi módosításokkal ezt sikerül valamilyen módon korlátozni. Ez két okból fog visszavezetődni. Az egyik, mint említettem, az önkormányzati törvény módosításával egy esetben, más esetben egy nagyon visszafogott, nagyon prudens gazdasági tevékenységgel.

A regionális önkormányzati területek kialakításához együttműködünk a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériummal. Ennek az együttműködésnek az eredményeképpen a kormányzati hivataloknak, kormányhivataloknak és az önkormányzati illetékességi területeknek a puzzleszerű egymáshoz illesztését szeretnénk elérni. Azt szeretnénk elérni, hogy egy önkormányzati területről egy helyre kelljen menni az ügyek intézéséhez, ha egyáltalán az elektronikus ügyintézés nem teszi lehetővé a helyben való ügyintézését, és ez mindenféleképpen a KIM javaslatainak megfelelően egy kormányhivatali végponthoz, illetve az önkormányzati társulások, a kistérségi önkormányzati területek központjához vezessen.

Az önkormányzati finanszírozási rendszer átalakítását is tervezzük. Ez már bizonyos mértékben visszaköszön a törvényben is. Szeretném, hogyha ez megoldaná a későbbiekben az önkormányzati finanszírozási kérdést.

Külön kérdés a közfoglalkoztatás. A közfoglalkoztatás 2011. július 1-jével a Belügyminisztérium irányításával fog megtörténni. Ennek megfelelően a gazdasági minisztériumtól még pontosan meg nem állapítva, de feltehetően 1350-1500 fő közötti létszámot vesz át a Belügyminisztérium közvetlen irányítással, egy helyettes államtitkárság irányításával. Ez központi létszámban mintegy 25 fő átvételét jelenti, a többi a területi létszám, a területen dolgozó kollegák átvételét. Itt jelentős szerepe lesz a későbbiekben a Belügyminisztériumnak, de továbbra is szeretnék támaszkodni az önkormányzatokra, az önkormányzatok helyi, személyi ismeretére.

A közfoglalkoztatási területen belül az önkormányzati részen a falugazdászokkal kérnénk még jelentős együttműködést, és természetesen azt is, hogy az önkormányzati szociális ellátás és a közfoglalkoztatás egymáshoz illesztését mindenféleképpen meg kell oldanunk.

A sportolási lehetőségek területében az önkormányzati támogatásokat még szeretnénk továbbfejleszteni. A különféle kéréseinkre, a különféle pályázatainkra, ha figyelembe vesszük például az oktatáshoz kötődő pályázatokat és a sportoláshoz kötődő pályázatokat, 100 százalékkal meghaladta a sportolási igénye az önkormányzatoknak az oktatási intézményekhez benyújtott pályázatokat. Tehát itt lehet, hogy még a terveink szerint átcsoportosításra is sor kerül, és a sportolási lehetőségek fejlesztésére az önkormányzatoknak egy nagyobb keretet tudunk biztosítani.

A gazdasági és hivatali korrupció megelőzésére és felderítésére az önkormányzatoknál és általában az állami intézményeknél is a rendőrség egy külön tervet dolgozott ki egy középtávú korrupcióellenes stratégia keretén belül. Itt a söprést a saját házunk táján kezdtük meg, fölállítottuk a Nemzeti Védelmi Szolgálatot, amely Nemzeti Védelmi Szolgálat működésével a rendőrségen, a különféle fegyveres szervezetnél és a belügyön belüli korrupció megelőzését és kiszorítását szeretnénk elvégezni. Ez reményeim szerint sikerrel fog járni, és ennek a mintájára, de nem ilyen hatásköröknek a felhasználásával szeretnénk azt, hogyha itt a középtávú stratégia lehetőséget adna a korrupció visszaszorítására.

Itt külön felhívnám a figyelmet a tulajdon elleni szabálysértések tekintetében az önkormányzatokkal való együttműködésre. Az egyes kisebb településeknél egész életminőség-romlást idézett elő a tulajdon elleni szabálysértések magas száma. Ezeknek a

tulajdon elleni szabálysértéseknek a jegyzőtől a rendőrségi felderítésre való áthelyezésével, illetve a rendőrségi elbírálásával és azokban az esetekben, ahol sürgősségi elbírálással elzárási lehetőség volt, ott a bíróság bevonásával nagyon jelentős eredményeket értünk el mind a kis önkormányzatok tekintetében, a kisközségek tekintetében, mind pedig a nagyvárosi üzleti lopások tekintetében. Azt gondolom, hogy ez a törvénymódosítás nagyon helyén volt és az egyik alapvető oknak a megszüntetéséhez vezető utat kijelölte. Természetesen sok tennivaló van még itt, de reményeim szerint a közfoglalkoztatás, itt a szabálysértési szankciórendszer jelentős életminőség-javulást fog okozni a kistelepülések területén.

Ehhez kötődik hozzá a rendőri jelenlét fokozott megtörténeése a különféle területeken. Itt már beszámoltam arról, hogy egy „guruló” rendőri akciót szerveztünk, ahol a Készenléti Rendőrség előre megjelölt időpontokban és helyeken sorozatosan feladatot vállalt. Itt kiemelném azokat, hogy például több éve körözött személyeket, több mint ezer főt fogott el a rendőrség ezzel a „guruló” akció bevezetésével, és azt remélem, hogy ezek az akciók hozzásegítenek a mindennapi közrend, közbiztonság javulásához.

A rendőrségen belül még létrehoztunk egy szervezett fegyveres biztonsági őrseget, amely a rendőröket váltja ki bizonyos objektumőrzési feladatokból, ezáltal a mintegy 475 rendőrt közterületi szolgálattal tudtuk ellátni. Itt szeretném elmondani azt, hogy év elején 1800 rendőr tett esküt, ezt valamennyien tapasztalhatták. Ezen kívül több mint 2000 rendőr fog kijönni gyakorlati szolgálatra ez év második, illetve harmadik negyedében. Ezeknek a kollégáknak a szolgálatra való vezénylése két részletre fog kiterjedni. Az egyik a helyi rendőri szervek erősítése, a másik, nagyobb létszám a Készenléti Rendőrség erősítése. A Készenléti Rendőrség ezen erősítésével ezeket a „guruló” akciókat, amikor nem helyhez kötöten végzik el a rendőrök a feladatot, hanem haladnak településről településre és visszatérő ellenőrzéseket is elvégeznek, azt gondolom, hogy a rendőri jelenlétet lényegesen tudjuk fokozni.

A rendőrségnek ezt a közbiztonsági feladatot még az is segíteni fogja, hogy az európai uniós elnökségünknek június 30-ával eleget tettünk, és a biztosítási, közlekedésirányítási feladatokból a kollégákat át tudjuk vezényelni ezekre a kistelepülési feladatokra. Itt azért szeretném elmondani, hogy az egész Európai Unió a rendőri biztosítást, a magyarországi 260 rendezvény lebonyolítását kiemelkedően jó minőségűnek tartotta.

A körzeti megbízotti feladatokat ellátó státuszaink száma 3374 fő. Ebből 3000 van pillanatnyilag betöltve. A kistelepüléseken az ilyen jellegű körzeti megbízotti státusz megerősítésére 1542 településen fog sor kerülni, és további 550 településen pedig, ahol jelenleg még nem volt állandó körzeti megbízott, állandó körzeti megbízottat fogunk vezényelni.

A bürokrácia csökkentésére próbálunk meg erőfeszítéseket tenni. Ezeket az erőfeszítéseket mind a közfoglalkoztatási bürokrácia csökkentésére, mind pedig az egyéb, más önkormányzati területhez történő csökkentésével szeretnénk bevezetni. Itt külön kiemelném az építésügyi területeket, ahol az építésügyi területnél tovább szeretnénk csökkenteni az időtartamot, amire egy jogerős építési engedélyhez lehet jutni.

Felmerült a lehetősége annak, és ezt a Belügyminisztérium jelen pillanatban kidolgozza és megnézi előnyeit és hátrányait, hogy a halőrök, vadőrök, mezőőrök és más, önkormányzat által alkalmazott, őrfeladatokkal ellátott személyekkel milyen módon tud a rendőrség együtt dolgozni és a későbbiekben hogy tud a rendőrségtől feladatot átvállalni. Itt gondolok arra, hogy akár a tetten ért elkövetőt a rendőrség épületében fogva tartva, de a bíróság előtt a „vádképviselőt” - tehát nem büntetőeljáráásban, hanem szabálysértési eljárásban - ezek a személyek megfelelő végzettség és képzettség alapján ellássák.

A közterület-felügyelet erősítését is szeretnénk még elérni. Szeretnénk szétbontani azt, hogy megfelelő egyenruházatban és megfelelő módon biztosítsák a közterület-felügyelők is az önkormányzatok közrendjét, közbiztonságát. *(Szekó József és Szedlák Attila megérkezik az ülésre.)*

Külön kiemelném még a polgárőrszövetséggel való együttműködést, és itt köszönném meg a jelen lévő képviselő hölgyeknek és uraknak azt, hogy azokat a vadhajtásokat, amelyek a polgárőrség területén megjelentek, nagyon gyorsan reagálva, a szabálysértési törvény, a büntető törvénykönyv és a polgárőrsegről szóló törvény megfelelő módosításával sikerült megoldani.

Tudom, hogy azt mondtuk a bizottságok előtt, hogy három hónap múlva áttekintjük a polgárőrségre vonatkozó törvényt, illetve törvénymódosítást, viszont jelen pillanatban megfelelően fungál. Én azt kérem, hogy először nézzük meg az év végéig, hogy van-e gond vagy probléma ennek a törvénynek a tevékenységével, illetve a törvény felhasználhatóságával, és amennyiben nincs, akkor maradjon érvényben, ha van, kérem, önök is jelezzék, hogy mely területen kell ezen módosítani.

Nagyon röviden szeretnék még átfutni az ígéreteimet, hogy ezek az ígéretek mennyire lettek teljesítve. Azt szeretném elmondani, hogy ezt 11 oldalban sikerült összegyűjteni, és ennek megfelelően mennék lépésről lépésre.

Nyilvánvaló, hogy a hátralévő időszakból áttekintettük, hogy melyik a legrászorultabb önkormányzat, és ennek megfelelően történt ennek a megemlése 1,2 milliárdról 5,9 milliárd forintra.

A pályázatoknál az önkormányzati önrészt nehezen biztosítani tudó önkormányzatok támogatása, itt az EU-s önerőalap megemlése. Itt szeretném elmondani, hogy a 2011-es évi előirányzat 10,6 milliárd forint, megjelent a támogatás igénybevételének részletes feltételeit tartalmazó BM-rendelet, a kötvénykibocsátás fedezetét meg kell nézni, és ennek az önkormányzatnál történő beszűkítése megtörtént.

Az önkormányzati adósságállomány növekedésének a megfékezése érdekében folyamatban van az önkormányzati törvény hitelfelvételi korlátjára vonatkozó szabályok módosítása.

Korrupcióról beszéltem.

A garázdaságot ezekkel a rendőri jelentésekkel meggyőződésem szerint meg lehet fogni, és azt gondolom, hogy erre az is élő példa, hogy a garázdaság száma visszaesett a kistelepüléseken.

Vagyon elleni szabálysértésekről beszéltem. Itt ezt törvény-, sőt alkotmánymódosítással sikerült a bíróságokhoz tenni. Itt konkrét számokat is tudok mondani. Mintegy 35 ezer ilyen ügy készült, 100 ezernél több napra ítélték el az így szabálysértőket. Egy szabálysértőre átlagosan 12 nap ítélet jutott. Azt remélem, hogy jelentős a visszatartó ereje ennek a jogszabályi változásnak.

A területen a munkahely-lehetőségi kérdésekről beszéltem. Ezt a közfoglalkoztatással - úgy látszik, hogy sokat beszéltem róla - meg is nyertük, és ennek megfelelően reményeim szerint többet tudunk tenni a második félévben.

A közterületre vezényelt rendőröknél a rendőri létszám emelését elmondtam. Az átalakult rendőrszervezeti módszert elmondtam. Elmondtam, hogy a közterületi járőrszolgálatra tudtuk a fegyveres biztonsági őrzés bevezetésével vezetni a rendőrökollégákat.

Halór, vadór, madarász, halász, ezekről beszélünk.

Budapest közterület-felügyeletéről és a rendőrség közötti összefogás további szerepének növeléséről beszélünk. Budapest tekintetében még ki kell emelni azt, hogy a hajléktalanok területén együttműködő a rendőrség és a város önkormányzata, sikeres lépéseket tett. Az aluljárók megtisztítása első lépésben megtörtént. Reményeim szerint a fővárosi rendelet módosításával, amely hatályba lépett már, a kerületi rendeletek hasonló módosításával, amit kérek valamennyi fővárosi polgármestertől az őszi időszakra, már télen megítélésem szerint egyetlen hajléktalannak se kell az utcán az éjszakát töltenie, megfelelő létszámhelyet tudunk biztosítani a különféle, általunk egyelőre túlélési pontnak nevezett területeken.

Több körzeti megbízottról beszéltem. Településen rendőrlétszám emeléséről, állandó jelenlétről beszéltem.

Tűzoltóság tekintetében beszélni kell arról, hogy 2004-2006 között a tűzoltóságok munkadíját nem megfelelő módon számolták el. Ebben jogerős bírósági ítéletek is születtek. Ezeknek a bírósági ítéleteknek a figyelembevételével a kormány döntött arról, hogy ebben az évben ezt a mintegy 7,2 milliárd forintot, jogos juttatást a tűzoltóknak meg kell fizetni. Két részletben fogjuk megfizetni: a harmadik negyedévben és a negyedik negyedévben, kettébontva. Itt külön köszönöm azokat az önkormányzati segítségeket, amely önkormányzatok megelőlegezték már ezt a kifizetést a kollegáinknak, és bízhatnak abban, hogy a második félévben ezt az összeget visszakapják.

Arról, hogy további 500 településen körzeti megbízotti iroda nyíljon, beszéltem, és arról is, hogy 3364 azoknak a száma, aki jelen pillanatban ilyen feladatot látnak el.

Kérdésre válaszoltam, hogy nincs pillanatnyilag régiós rendszerben gondolkodás. Ez az önkormányzati törvény tervezetében nyilvánvalóan vissza is tükröződik.

A helyi adók kérdéséről meg majd az önkormányzati törvény kapcsán fogunk beszélni.

Tehát tisztelt hölgyeim és uraim, tisztelt elnök úr, én azt gondolom, hogy az elmúlt esztendő a Belügyminisztérium egy intenzív munkával töltötte az önkormányzati területeken is, és remélem, hogy erre a koronát azt fogja feltenni, hogy a második félévben az önkormányzati törvény elfogadásra kerül.

Köszönöm szépen. Várom kérdéseiket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Akkor kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e rövid és tényleg rövid észrevétel, illetve kérdés miniszter úrhoz a beszámoló kapcsán. *(Jelentkezések.)* Parancsoljon, Varga képviselő úr!

Kérdések, észrevételek

VARGA ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Én is abban a koncepcióban szeretnék hozzászólni, ahogy ön is mondta, tehát stratégiai ügyek és nyilvánvalóan egy-két napi ügy.

Az önkormányzati koncepciót nyilvánvalóan mindannyian ismerjük, hiszen megkaptuk az ön által átküldött koncepciót és megkaptuk azt a meghívást is, amiről ön is beszélt. Tehát igazából én itt a bizottsági ülést nem használnám föl ennek a dolognak a vitájára. Egy dolgot szeretnék azonban megjegyezni. Én a legnagyobb gondját és problémáját abban látom, hogy nem sikerült - legalábbis én úgy látom - a kormánynak azt a filozófiát eldönteni, hogy milyen közszolgáltatásokat kíván az elkövetkezendő időszakban a magyar állampolgárok számára nyújtani, mert szerintem ez az alapvető gondja és problémája ennek a koncepciónak. Ez nyilvánvalóan nem csak a Belügyminisztérium feladata, ez egy összkormányzati ügy. Amikor ez eldőlt, akkor lehet érdemben vitatkozni majd bizonyos ügyekről, hogy ezt a szolgáltatást milyen struktúrában, milyen módon kell, hosszú távú érdekeket és nyilvánvalóan az állampolgárok érdekeit is figyelembe véve megoldani. Önre maradt ez a probléma.

Majd nyilvánvalóan a parlamentben fogunk erről a dologról hosszasan vitatkozni, és persze ön azt mondta, hogy az adókérdésről most a koncepció meg a törvények kapcsán majd lehet beszélni, de nyilvánvalóan ez is egy nagyon sarkalatos dolog, és persze hogy milyen források maradnak majd az önkormányzatoknál, hogy ezeket a feladatokat el lehessen látni. Ez a leghomályosabb része a koncepciónak. Én ezért mondom, hogy mindenféleképpen kellett volna egy kormányzati filozófia, hogy milyen irányba akarunk elmozdulni, mert nem csak a Belügyminisztérium ügye, hogy ezek a források mi módon és hogyan állnak rendelkezésre.

Akkor egy-két konkrét ügy. Lehet, hogy egy ellenzéki képviselő szájából ez furcsa, de az EU-s önerőforrásoknál én azt szeretném önnek megköszönni, hogy a kötelező önkormányzati feladatokra biztosította az új rendelet azt, hogy az önkormányzatoknak 100 százalékban biztosítja az önerőt. Itt a dél-alföldi ivóvízminőség-javító programot emelném ki. Nagyon sok településnek komoly és nagyon súlyos problémát okozott. Azt gondolom, hogy ez fontos dolog.

Ezt érdemes lenne továbbvinni, és ez megint az elkövetkezendő időszakban nem csak az önkormányzati területet felügyelő minisztériumnak lenne a dolga, mert azért nyilvánvalóan az EU-s források eddigi felhasználásának nagyon komoly tapasztalata kell hogy legyen. Nagyon közeledik a következő hétéves EU-s pénzügyi ciklus dolga, és azt gondolom, hogy itt azért már érdemes lenne azokat a tervezési folyamatokat elindítani, amire ön azt mondta, hogy azok fognak önerőt kapni, akik be tudják bizonyítani, hogy ez fenntartható, tehát már gazdaságilag képesek megcsinálni vagy pedig a működtetése fenntartható. Ez nyilvánvalóan a pályázat hibája, mert a pályázat elbírálásakor ki kellett volna hogy derüljön, hogy ezek az ügyek fenntarthatóak vagy nem fenntarthatóak.

A másik dolog a közfoglalkoztatás, amiről ön beszélt. Én azt gondolom, hogy ez lesz az elkövetkezendő időszak egyik nagyon komoly problémája. Én csak annyit szeretnék önnek jelezni, miniszter úr, hogy legalábbis hozzám a területen a polgármesterek azzal a problémával fordultak, hogy a következő fél évben a települések számára nincs közfoglalkoztatási lehetőség, mert úgy tűnik, hogy az a központi kormányzati nagy közmunkaprogram ezeket a forrásokat elviszi. Tehát hogy ha ez a forrás így marad, akkor gyakorlatilag lehet, hogy a Belügyminisztérium a ma még nem tudjuk, hogyan megvalósulandó nagy központi közfoglalkoztatási ügyeket fogja tudni vinni, én ehhez önnek sok sikert kívánok, de a települések helyben nagyon komoly problémával fognak küszködni, és azt gondolom, hogy ezzel mindenféleképpen kell a kormánynak foglalkoznia. Lehetett az „Út a munkához” programot sok mindennel kritizálni, de azzal kapcsolatban önöknek most a költségvetésben már így is ki kellett pótolniuk azokat a forrásokat, amelyeket szociális támogatásra kellett fordítani, és szerintem az elkövetkezendő időben is további forrásokat kell erre biztosítani. Ha azt nézem, hogy a betervezett és a tényleges költségvetési források között olyan 60-65 milliárd forint volt, lehet, hogy érdemes lett volna ezt a programot folytatni és menet közben kidolgozni egy új koncepciót, ha már váltani akartak, mintsem nagyon nehéz helyzetbe hozni különösen a kistelepülések lakóit és települési vezetőit, ahol bizony helyben fognak ezzel a problémával megküszködni.

Befejezésül, a parlament most tárgyalta a katasztrófavédelmi törvényt és túlvagyunk a részletes vitán is. Én azt gondoltam, hogy egy picit azokra az ügyekre fogékonyabb lesz a minisztérium, különösen, ha megnézem a koncepciójában, ahol A-B variációk voltak, tehát maga a minisztérium is gondolkodott azon, hogy különböző variációs lehetőségeket biztosít. Így például, ha már az állam magához ránt minden feladatot például a műszaki mentésben és tűzoltásban, akkor legalább azon önkormányzatokat, amelyek az elmúlt időszakban nagyon komoly forrásokat fektettek be, hogy fenntartsák ezt a rendszert, valamilyen kompenzálja. Úgy tűnik, hogy ilyen irányú módosító javaslatok nem kaptak támogatást, ahogy én informálva vagyok.

Azt gondolom, hogy a tűzoltóság tekintetében van egy olyan probléma, amit érdemes lenne megfontolni, ez pedig a köztisztviselői tűzoltóságok kérdése. Itt a koncepcióra a törvény is úgy fogalmaz, hogy majd itt léphetnek be az önkormányzatok mint partnerek ebbe a struktúrába. Maga az indoklás is azt elismeri, hogy ezek a köztisztviselői tűzoltóságok fontos szerepet töltenek be, hisz az országnak egy nem jelentéktelen részét lefedik, ahova valószínű, nem is biztos, hogy rövid távon érdemes hivatásos tűzoltóságot létrehozni, viszont ezeknek a finanszírozását nem szabad a helyi alkukra bízni, azt gondolom. Idáig az a finanszírozás a központi költségvetésben volt elkülönítve. Ezen lehet vitatkozni, hogy ez sok volt vagy kevés.

(*Dr. Bóka István: Kevés.*) Valaki azt mondja, hogy kevés volt. Most már én is azt mondom, hogy kevés volt, emeljük meg a duplájára, majd valaki nyilván állja a kasszát, de az, hogy ezt különböző helyi alkukra bízjuk, azt gondolom, hogy probléma. Tehát érdemes lenne, és én biztatom a kormánypárti képviselőket, hogy ebben azért egy kicsit próbáljanak meg lobbizni, hisz ez az ő érdekük, mert annyi lesz a finanszírozás, amennyi, és utána ha valaki akarja, hogy az ott normálisan működjön, akkor az önkormányzatnak nyilvánvalóan a zsebébe kell nyúlnia, mert azt a törvény sem tiltja, hogy az önkormányzatok ezen túl se adjanak ehhez forrást. Tehát én azt gondolom, hogy ezek fontos dolgok.

Szeretnék időt és helyet adni a többi képviselőtársamnak is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ezt külön köszönöm, képviselő úr. A túloldalról van-e észrevétel, kérdés? (*Dr. Bóka István jelentkezik.*) István, parancsolj!

DR. BÓKA ISTVÁN (Fidesz): Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság! Elnök Úr! Engedje meg miniszter úr, hogy először egy köszönettel kezdjem. Tisztelettel megköszönöm, hogy az utolsó pillanatban a balatoni vízi mentéshez segítő kezet nyújtott, és az OKF-en keresztül megtörtént a balatoni vízi mentés finanszírozása. A szerződéskötések folyamatban vannak. Szerintem ez egy rendkívül pozitív dolog a Balaton és a régió életében.

A jövőre nézve nyilvánvalóan több körben fogunk még egyeztetni az önkormányzati rendszer reformja tekintetében, és inkább csak a magam számára mondom a véleményemet, itt nem is annyira az önkormányzati rendszer átalakítása a lényeges, hanem hogy milyen feladatok lesznek, illetőleg azok hol kerülnek elhelyezésre. Fontosnak tartom és a magam oldaláról azt mindenféleképpen támogatom, hogy a közigazgatási és a közszolgálati feladatok, ha nem is vegytisztán, de valamilyen módon elválnak egymástól - szakmailag ezt helyes iránynak tartom -, hogy mi az államigazgatási, hatósági feladat és mi a közszolgáltatás.

Hosszú távon én azért azt szeretném, és mivel szerintem a leghatékonyabb feladatellátás az önkormányzati szint a közszolgáltatások tekintetében, tehát nyilvánvalóan amellell állnék ki és amellell kardoskodnék, hogy a közszolgáltatások tekintetében minél több feladatot a megfelelő szinten működő önkormányzatok lássanak el, és miután ezek a megállapodások megtörténtek és törvényi keretet kaptak, nyilvánvalóan a finanszírozásról is csak azt követően lehet beszélni. Tehát a helyi adók rendszeréről is csak azt követően lehet beszélni, amikor tudjuk, hogy mit kell ellátnia az államnak és mit kell ellátnia az önkormányzatnak, hiszen, gondolom, a kassza nem véges, a torta egy adott nagyságú, azt a tortát kell vélhetően közösen szeletelnünk.

Szeretnék kitérni egy rövid gondolattal az előttünk fekvő katasztrófavédelemmel kapcsolatos törvényre. Nagyon jónak tartom egyébként, hogy ennek a törvényjavaslatnak a zárószavazása csak szeptemberben fog megtörténni, ha jól tudom, szeptemberben történik meg ennek a törvényjavaslatnak a zárószavazása, tehát addig még van lehetőség átgondolni a dolgokat, a tűzoltásban résztvevők szervezeti rendszerét.

Most egy állami tűzoltóság és egy önkormányzati tűzoltóság bontakozik ki. Az önkormányzati tűzoltóság kvázi jogutódja az eddigi úgynevezett önkormányzati köztisztviselői tűzoltóságnak. Én is egy olyan önkormányzatot, térséget képviselek, ahol köztisztviselői tűzoltóság található, és gyakorlatilag ezeknek a köztisztviselői tűzoltóságoknak a működési területe a mostani koncepció szerint megszűnne, tehát nem lenne önálló működési területe ezeknek a tűzoltóságoknak. Rendkívül fontosnak tartom a köztisztviselői tűzoltóság tekintetében, hogy részben jogszabályi garanciák legyenek a tekintetben, hogy ezek maximálisan integrálódjanak a tűzoltás rendszerébe, tehát hogy ugyanolyan komoly feladatot tudjanak ellátni, mint amit eddig elláttak, részben pedig történjenek meg azok az intézményi garanciák, amire valamilyen módon Varga képviselőtársam is már utalt, miniszter úr is utalt, hogy a finanszírozás garantált legyen.

Előzetesen egyeztetünk már Bakondi úrral, és önkormányzati oldalról szeretnénk egyeztetni, Tasó úr föl vállalta ennek a kezdeményezését. Ő rendkívül nyitott ezeknek a kérdéseknek a megoldására. Nagyon fontosnak érzem, hogy szerintem ez az érték, amit úgy nevezünk, hogy köztestületi tűzoltóság, ami önkormányzati tűzoltóság lesz, ezt követően is megmaradjon, sőt inkább erősödjön, integrálódjon és minél több feladatot, szerepet tudjon ellátni.

Köszönöm szépen, miniszter úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Hegedűs Lorántné képviselő asszony, és láttam Szilágyi képviselő urat is.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én ott kezdeném a hozzászólásomat, hogy az önkormányzati koncepcióval kapcsolatban köszönjük szépen miniszter úr meghívását, természetesen részt fogunk venni a megbeszélésen, de én azt gondolom, hogy ez a fórum, az, hogy most itt vagyunk bizottsági ülésen, éppen úgy alkalmas arra, hogy az ezzel kapcsolatos kérdésekről beszéljünk, vitassuk meg, sőt én egyúttal szeretném is kezdeményezni, elnök úrnak is címezném ezt. A különböző önkormányzati szövetségek véleménye megérkezett a minisztériumhoz, ha jól tudom, huszonvalahányadika volt a határidő, ameddig várták a véleményeket, ezek különböző honlapokon olvashatóak is a neten, és ezek bizony eléggé - mondjuk így - elítélő vélemények. Azt ígérte a minisztérium, hogy miután beérkeznek ezek a vélemények, utána ennek alapján is átdolgozzák a koncepciót, még mielőtt a normaszöveghez érkeznénk, tehát még koncepciófázisban. Szeretném kérni, hogyha erre van lehetőség, hogy külön bizottsági ülést tartsunk csak ebben a témakörben.

Itt nagyon sok minden felmerült a beszámoló kapcsán is, amit említett miniszter úr, de én azt gondolom, hogy ez az alaptörvény, ami kapcsán mi fogunk működni, önkormányzatok fognak működni a következő években, talán évtizedekben, tehát erre igenis kellő hangsúlyt kell fektetni. Ahogy hallom, még a kormányzópárton belül is lesznek ezzel kapcsolatos egyeztetések, bizonyos értelemben ez ránk is tartozik bizottságra, tehát kérnék erre fórumot és lehetőséget.

Ennek ellenére, hogy ezt most kértem, azért két vagy három kérdést szeretnék megfogalmazni, amit alapproblémaként vagy alapkérdésként gondolunk a koncepcióval kapcsolatban. Az egyik az, hogy van ez a bűvös kétezer szám, hogy kétezer fölött van élet, kétezer alatt nincs élet. Most nagyon leegyszerűsíttem a történetet, tudom, ennél azért színesebb a kép. De ugyan tessék már nekem megmondani, hogy hogy jött ki ez a kétezer fő. Milyen számadatok, tények, mondjuk milyen területi gondolkozás hozta ki? Milyen felmérésekre támaszkodtak, amikor pont kétezerben sikerült ezt a bizonyos határvonalat meghúzni?

ELNÖK: Képviselő asszony, ne haragudjon, nem akartam belevágni, csak a mai napirendi pontunk az a miniszter úr egyéves beszámolója. Azt gondolom, az első felvetését szerintem miniszter úr is tudja támogatni, hogy üljünk le a koncepcióval kapcsolatban. Ön is tudja, hogy ez akár többórás beszélgetés és vita lehet, ha most ebbe belevágunk, akkor nem az előző évet fogjuk értékelni, hanem elkezdjük az önkormányzati törvény koncepciójának a boncolgatását. Ettől óvnám, mert akkor tényleg nem a beszámolóról fogunk beszélni. *(Hegedűs Lorántné: Jó, értem én, elnök úr.)* Persze értem, hogy rengeteg kérdés van, tehát amit ön mondott, azt abszolút el tudom fogadni, hogy már koncepcionális szinten üljön le a bizottság, természetesen egyeztetve miniszter úrral, államtitkár úrral, és valóban a koncepcióról, csak arról a témáról is kezdjük el beszélgetni ebben a körben.

Csak arra hívom fel a figyelmét, hogy természetesen ön azt mond és kérdez, amit gondol, hiszen joga van hozzá, hogy ha elkezdjük ezt most, akkor biztosan órákig itt fogunk ülni, és elkezdjük az önkormányzati törvény koncepciójának a boncolgatását.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Értem. Mélyen tisztelt Elnök Úr! Először is a jegyzőkönyv számára szeretném rögzíteni, hogy legalább 20 kényes kérdést föl tudnék tenni ebben a kérdésben most, itt helyben, és tudom, nagyon remélem egyébként, hogy ezzel tényleg vitát lehetne generálni, és lehetne a vitába bevonni a kormánypárti oldalt is. Mindazonáltal legalább egy vagy két kérdést engedjen meg nekem, elnök úr, hogy föltegyek, tudva és remélve azt, hogy erre még lesz fórum, hogy ezeket a kérdéseket megfogalmazzuk. Mert úgy gondolom, hogy ezek egyrészt lényegi kérdések és alapproblémákat érintenek. Azonkívül pedig pontosan az egy év munkája - gondolom - ez az előttünk fekvő koncepció is, nagyon remélem, hogy ebben, noha nem annyira látszik, de sok munkát öltek bele valakik, tehát igenis, ez is a beszámoló része kellene hogy legyen. Nem akarom tovább borzolni a kedélyeket, mint az minimálisan szükséges, nem erről van szó, de azért engedtessek meg nekem, hogy föltegyek kérdéseket, tehát az egyik ez a 2000 fős limit. A másik pedig a finanszírozás lett volna. Tehát el tudom fogadni azt, hogy 20 éves törvény az Ötv., megérett arra, hogy felülvizsgáljuk, noha azt, hogy csak úgy sommásan azt mondjuk, hogy eljárt felette az idő, én nem osztom, de nyilván ez is hosszabb vita lenne.

Ugyanakkor pedig - valljuk be - igazából a finanszírozás volt mindig is a probléma, nem pedig a törvény minősége, szerkezete, felépítése. Tehát igazából az önkormányzati működésnek mindig is a finanszírozási része volt a probléma, ami kevésbé érinti - értelmezésem szerint - magát a törvényt, és azért itt látok gondot, mert az, hogy a koncepció - mondjuk így - nyitva hagy kapukat, az nem kifejezés, tehát hogy mit jelent ez a feladatfinanszírozás, az igazából nem lett definiálva. A '70-es, '80-as években volt ilyen, hogy feladatfinanszírozás, a tanácsrendszernél. Nagyon remélem, hogy nem arra gondolt a minisztérium, amikor ezt megfogalmazta. Jó lenne tudni.

Jó lenne például azt tudni, hogy mondjuk, ha egy 30 ezres várost veszek alapul mintaként, ahol mondjuk az építési hatósági feladatokat eddig is el kellett és ez után is el kell majd valakinek látni, ami került eddig mondjuk harmincvalahány millióba - kifejezetten az egyiket meg is néztem, az 33 millióba kerül -, ugyanakkor az állam hozzátesz ebből 8 milliót, ha ezt most ezek után az állam fogja végezni, akkor a 33 és a 8 közötti különbséget ki fogja finanszírozni. Honnan lesz erre pénze az államnak? A finanszírozási oldalban látok különös problémákat és kérdéseket, amelyek szerintem nem lettek letisztázva.

Miniszter úr említette az adósságállományt, illetve a kifizetetlen számlák mennyiségét. Azt szeretném kérdezni ezzel kapcsolatban, hogy az önkormányzati cégek adósságállománya fel lett-e mérve, benne van-e - gondolom, nincsen benne - ebben az 1247 milliárdban. Illetve azzal kapcsolatban is jó lenne egy felmérés, éppen a koncepció kapcsán, hogy az elmúlt időszakban mennyi, milyen összegben került sor vagyoneértékesítésre az önkormányzatoknál. Tudjuk, hogy nagyon sok esetben sajnálatos módon a vagyoneértékesítésből befolyó összegek aztán működésre fordítódnak, amit lakonikusan csak vagyonefelélésnek hívhatunk. Ezt is nagyon jó lenne egyszer felmérni, hogy itt hol tartunk, mennyi az a veszteség, ami ilyen oldalon érte az önkormányzatokat.

Az építésügyi fórum kapcsán említette a miniszter úr, hogy milyen feladatai vannak az építésügyi fórumnak, és az anyagban is van egy felsorolás. Az építési engedélyezési eljárások mellett hadd hívjam fel a figyelmet, arra, ami szerintem igenis probléma, hogy pontosan a visszaélésre adott lehetőségek miatt a településrendezésre vonatkozó jogszabályoknak a felülvizsgálata és újragondolása szükséges. Ez értelmezésem szerint egy nagyon nagy hiányossága a magyar jogrendnek. Vagy nem is hiányossága, ez nem jogkérdés, hiszen összesen 49 építéssel kapcsolatos jogszabály van, ami csak országos hatáskörű, tehát

hiányosságnak semmiképpen nem lehet mondani, inkább az, hogy az irányultsága nem egyértelmű, illetve vannak benne nagyon tisztázatlan kérdések. Az Étv. módosítva volt több alkalommal, lényegi dolgok kerültek bele, lényegi dolgok kerültek ki belőle. Tudjuk, voltak alkotmánybíróági döntések, amelyek szintén a lényegét érintették.

Azt gondolom, hogy ha az Étv. felülvizsgálata szintén - gondolom - feladata ennek az építésügyi fórumnak, mert úgy tudom, hogy feladata, akkor külön ezt a településrendezési történetet görcső alá kellene venni. Mert ha most az nézem, hogy milyen problémákat látok, engedje meg, hogy csak egyet elmondjak. Az, hogy milyen építési jogosultságokkal ruház fel egy adott területet az önkormányzat, az vagyoni értékű jogokat jelent. A vagyoni értékű jogokkal eléggé bőkezűen tudnak bánni az önkormányzatok, nem igazán érzik át ennek a súlyát, és ebből bizony igencsak jól jártak bizonyos befektetők már Magyarországon, lásd például Törökbálint, Tükörhegy. Aztán, hogy az egy ezzel kapcsolatos döntések hogyan születnek meg, ezeknek a döntéseknek milyen a megalapozottsága, azt meg ne is vitassuk, itt is komoly tennivalók volnának.

Itt van még az önhiki. Miniszter úr, kaptam egy táblázatot - sajnos, most közben lefagyott a gépem, tehát nem tudom megnyitni -, hát bizonyos vagyok benne, hogy önök szakmai alapon döntöttek ebben a kérdésben, de félok talán, hogy a szakmaiságot néha fölülírta a pártszimpátia, a pártelkötelezettség. Ezért engedje meg, hogy itt most nyilvános lobbitevékenység keretében hadd ajánljam szíves figyelmükbe a 14 ezres Tiszavasvárit, ami nem kapott egyetlen fillér támogatást sem, noha nemcsak város, hanem kistérségi központ is. Ugyanúgy nem kapott egy fillér támogatást Gávavencsellő, és így tovább, tudnám sorolni az olyan településeket, amelyek nem a kormányzati oldalhoz köthető, kormánypárti képviselők vagy kormánypárti polgármesterek által vezetett városok. Ott is emberek élnek, és igenis szükségük volna támogatásra. Komoly gondok vannak ezeken a térségeken is, kérem, hogy erre is legyenek figyelemmel az elbírálás további folyamatában.

Még egyet szeretnék mondani, ez az oktatás kontra sport, hogy mire pályáztak az önkormányzatok. Hát azért ez tragikus dolog, valljuk be. Itt igazából arról van szó, hogy tömegével adták át vagy tömegével zártak be, vontak össze oktatási intézményeket önkormányzatok; az volt a jobbik variáció, amikor volt egyház, amely ezeket az oktatási intézményeket átvegye az önkormányzattól. Tehát valószínűleg ezért sem volt annyira a pályázatok fókuszában az oktatási intézmények kérdése, és azért inkább a sportra pályáztak az önkormányzatok. Tehát sajnos ebben én - mindamellet, hogy nagyon fontos a sport támogatása - inkább a szomorú tendenciát látom megvalósulni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Gelencsér képviselő úré a szó.

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Elnök Úr! Sajnálom, hogy a képviselő asszony nem fogadta meg az elnök úr tanácsát, mert ugyan az elmúlt évben készült nyilvánvalóan a koncepció, de az elkövetkezendő évről szól, és majd jövő ilyenkor tudnánk azt értékelni, tudniillik ez egy értékelő alkalom, amikor értékelnénk az elmúlt egy évet, és olyan nagy a terület, hogy egyszerűen el fog menni vele az egész ülés, ha ezzel foglalkozunk. A mi frakciónkban én magam személyesen is sokat foglalkoztam az új önkormányzati törvény előkészítésével, és alkalmanként 2-3 órát beszélgettünk róla. Én nagy tisztelettel javaslom, hogy ezen az ülésen ne tegyünk ezt, mert nem az ülés tárgya. Nem mondom azt, hogy baj, hogy képviselő asszony előhozta, csak ne legyen ez ilyen terjengős a javaslatom szerint, de természetesen azt mond mindenki, amit akar.

Szerintem a koncepció műfaján túlnyúlik, amit számon kér a koncepción a képviselő asszony. Tehát nem tud egy koncepció néhány oldalban... Irányokat, arányokat, szándékokat határoz meg, nem tud ennél többet, egyszerűen azért, mert koncepció. Azokat a

részletkérdéseket, amelyeket föl tetszett tenni, nem koncepció szintjén szokták megválaszolni, hanem majd abban a vitában, amit reményeim szerint közösen lefolytatunk.

Elítélő vélemények. Nem igaz. Az érdekképviselők elítélő véleménye attól függ, hogy félig üres az a pohár, ami előttem van, vagy félig tele van. Attól függ, hogyan olvassuk és milyen szájizzal, és mennyire akarjuk belőle kiolvasni a kritikákat. Nagyon sok a pozitív vélemény. Azért tudom mondani, mert én is az egyik érdekképviselő része vagyok. A megyei önkormányzatok voltak a legkritikusabbak, és mi is számos területen egyetértettünk a koncepcióval. Hangsúlyozom, mi voltunk a legkritikusabbak. Nem statisztikáztam ki, de 70-80, van olyan érdekszövetség, amely 90 százalékban egyetértett a koncepcióval. Tehát akkor nem tudom, hogy hol van az a jelentős elítélő vélemény.

A vagyoneértékesítésnél szeretném mondani. Látszik, hogy képviselő asszony nem dolgozik önkormányzatban, vagy legalábbis úgy látszik, mert nem tudom. Vagyoneértékesítés gyakorlatilag a recesszió óta lehetetlen. 2008 óta elvéve, nagyon kevés és nagyon szerencsés sorsú önkormányzat az, amely vagyont tud értékesíteni. Többségében nem tudnak. A saját példámattal hadd mondjam, nyilván van önnek is ellenkező példája, de Balaton-parti ingatlan 4-5 éve nem tudunk értékesíteni Somogyországban, annál szebb meg frekventáltabb, jobb befektetés pedig nehezen található, talán a fővárosban.

Tekintettel arra, hogy az önkormányzatok nem tudnak vagyont értékesíteni, így aztán nem is tudják a vagyont felélni. Tehát a kérdés egy kicsit túldimenzionált a helyzethez képest. Ha az lenne, hogy tömegeivel az önkormányzatok vagyont tudnak értékesíteni és azt felélik, akkor értem a kérdést, így azonban elég nehéz.

A koncepció semmi mást nem szeretne, képviselő asszony, mint annak az elszámolási vitának véget vetni, ami zajlik most nem is tudom, hány éve az állam és az önkormányzatok között. Az állam delegál feladatokat az önkormányzatokra, majd elégtelen forrást ad hozzá, ez zajlik, és aztán az önkormányzat elkezd reklamálni. Az önhiki-rendszer maga a beismerés, azt mondja az állam, hogy beismerem, hogy ebben az elszámolási vitában neked van igazad, önkormányzat. Vagyis én azt látom ebben a koncepcióban - még egyszer mondom, nem tisztetem megvédeni, én is kritizáltam egyébként néhány pontját, hogy teljesen hiteles legyek -, hogy ezt a káoszt, ami megyei jogú város és megye, települési önkormányzat és megyei önkormányzat, állam és általában önkormányzatok között van, szeretné egy profiltisztított rendszerben végre kezelni.

Én azt olvastam ki az ön helyében ebből a koncepcióból, hogy államigazgatási feladatok államnál, önkormányzati feladatok önkormányzatnál, és így tovább, és így tovább, egy profiltisztított rendszer, amiben egyébként a választópolgár, a magyar emberek is el tudnak igazodni. Szeretném önnek mondani, hogy ma nem tudnak eligazodni. Egy teljesen banális példa. Hozzám fogadóórán mint megyei elnökhöz jönnek emberek, akik azt hiszik, hogy én vagyok az ÁNTSZ, azt hiszik, hogy én vagyok a megyei jogú város. Fogalmuk nincs sokszor, és ez nem az ő hibájuk, a rendszer hibája. Én ezt látnám a koncepcióban.

Tisztelt Miniszter Úr! Én is inkább a köszönet hangján szeretnék önhöz szólni. Először is egy zavarodott, tanácstalan, bizonytalan rendőrséget láttunk az elmúlt években, akiknek nem igazán volt igazodási pontja, nem tudták, hogy igazából kinek feleljenek meg, a saját morális belső üzenetüket hallgassák-e meg vagy a bizonytalan politikának a bizonytalan üzeneteit. Ehhez képest úgy érzem, hogy a rendőrségen nagyon rövid idő alatt érzékelhető változás van, van igazodási pontjuk, amihez képest végzik a dolgukat. Ez egy óriási dolog. Nem tudom, mennyire érthető ilyen röviden.

Nagyon szépen köszönöm, miniszter úr, hogy a megyei önkormányzatok diszkriminációja megszűnt és visszakerültek az önhiki-rendszerbe. Egy megyeellenes politika megyeellenes döntése, ami azt hiszem, hogy a politikai leszámolás céljából kezdődött. Ezt megszüntette és újra segíteni tudja az ezeréves megyerendszert a kormány.

A települési önkormányzatok kétszeres önhikije, ami a tavalyi évhez képest a duplájára emelkedett, pedig ismerjük, hogy ilyen pénzügyi problémái vannak, azt jelenti, hogy a kormány a települések mellé áll.

Elnézést mindenkitől, külön szeretném ezt az alkalmat kihasználni arra hogy a Somogy megyei települési támogatásokat megköszönjem, mert érződik belőle, hogy a hátrányos helyzetünket figyelembe vették.

Nagyon-nagyon jól körvonalazódik a sokat szidott közmunkaügy, a lapáttámasztó kisiparosokból végre valódi munkások lesznek, ezt tényleg nagyon szépen köszönjük.

Kettő apróságra szeretném csak így végezetül felhívni a miniszter úr figyelmét. Az egyik, hogy én érzékelek egy ilyen folyamatot, és nem is igazán értem, hogy hogy lehet az, hogy a Belügyminisztérium önerőalapjára viszonylag kevés igény érkezett. 10 milliárdot tudok, és tudom, hogy a benyújtott igények nem mindegyike került döntésre még, de csak milliárdos körüli igény vagy döntés született, miközben azt érzékelem minden településen, a saját önkormányzatomnál is, hogy komoly veszélyben vannak az európai fejlesztések önerőprobléma miatt, mert hogy nincsenek az önkormányzatok abban a kondícióban, hogy önerőt finanszírozzanak.

Tehát a jövőre nézvést - ez már nem az elmúlt év, úgyhogy én is egy kicsit most átlépelek az ülés kereteit - esetleg ezt a keretet növelni, és ha még a megyébe is bele lehetne tenni, azt külön köszönném, mert az ma nincs benne, illetve én azt érzékelem a polgármestereknél, az önkormányzatoknál, amelyek kibírták ezt a nyolc évet, hogy még a már meglévő és köszönettel elmondott gesztusoknál, anyagi természetű gesztusoknál is gyakran fontosabb verbális gesztusokat várnak, amit a miniszter úr megtesz, miniszterelnök úr is megtesz és az államtitkár úr is, de nem is tudom, ha lehet, akkor még többet.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Én arra hívnám fel a figyelmét a képviselőtársaimnak, hogy szerintem ez a fél közbeszólás ott képviselő asszony beszédénél jogos volt, mint látja, mert akkor belefuthatunk könnyen egy ilyen helyzetbe. Nem tudom, látták-e, csak velem szemben ül miniszter úr. Miniszter úr az elején egy kicsit hátradőlt, és tulajdonképpen a kormánypárti képviselő úr elkezdte megválaszolni az összes feltett kérdést, tehát tulajdonképp a miniszter úr látta, hogy itt elkezdjük egymás közt a vitát. De most a lényeg az lenne, hogy az egy évvel kapcsolatos rövid észrevételek és kérdések legyenek. *(Hegedűs Lorántné: Elnök úr, személyes megtámadtatás miatt két mondatot.)* Enikő, most ne, legyen szíves.

Most a következőt szeretném javasolni. Szilágyi képviselő úr jelentkezett, utána Szedlák képviselő úr, Pál Tibor képviselő úr és jómagam is szeretnék egy kérdést feltenni, és akkor ezt a kört itt lezárnánk, ha nem gond, miniszter úr ezekre a felvetésekre válaszol, és utána, ha maradt még kérdés, az időbe beleférve, még egy gyors kört csinálunk, hogy ha ezt el tudja fogadni a tisztelt bizottság. Úgyhogy akkor én most meg is adom a szót Szilágyi képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI PÉTER (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én nagyon gyors leszek, és köszönöm miniszter úrnak, hogy lehetőségem van most is feltenni a kérdéseket, illetve ma délután is fogunk találkozni és ott is beszélhetünk majd a koncepcióról.

Gelencsér képviselőtársam intelmei ellenére azonban néhány szót szeretnék szólni a koncepcióról, nem is annak a tartalmáról, arról majd nyilvánvalóan beszélünk részletesebben is, ez szükséges is, és itt is tudom támogatni jobbikos képviselőtársam felvetését, azonban az előkészítés, illetve az érdekegyeztetés kapcsán szeretnék egy-két szót szólni.

Azt láttuk, hogy az érdekképviselőkkel már megkezdődött az egyeztetés, a vélemények meg is érkeztek - ezek az én megítélésem szerint is leginkább kritikákat

fogalmaztak meg a koncepcióval kapcsolatban -, illetve most a pártokkal is kezdeményezett a minisztérium egy egyeztetést, ezek most fognak elkezdődni.

Egy dolgot nagyon hiányolok az egyeztetés folyamatából, és ez maguknak az állampolgároknak az észrevételei és a bevonásuk. Úgy gondolom, ez olyan húsbavágó kérdés, és az alkotmány után talán az egyik legfontosabb jogszabályváltozás lesz, amiből nem lehet kihagyni az állampolgárokat. Szeretném kérdezni miniszter úrtól, hogy terveznek-e valamit. Mi javasoltuk, hogy az önkormányzatok tartsanak közmeghallgatásokat, illetve lakossági fórumokat ebben a témában, úgyhogy kérdezem miniszter urat, hogy terveznek-e valami ilyesmit központi szinten.

A másik felvetésem, illetve megjegyzésem, hogy miniszter úr tájékoztatójából, amikor az anomáliák elleni küzdelemről beszélt, végig érezhető volt az a miniszteri meglátás, illetve mentalitás, ami a rendőrséget felügyelő miniszterből teljesen természetesen áradhat. A korrupcióellenes küzdelemről is beszélt, miniszter úr, az LMP egyik nagyon régi követelése, és ez majd nyilván az új Ötv. vitája kapcsán élesen elő fog kerülni, hogy a zárt önkormányzati ülések lehetőségét minimálisra kell csökkenteni. Úgy gondolom, nem elsősorban rendészeti eszközökkel lehet a korrupciót visszaszorítani, hanem a nyilvánosság erejével.

A másik nagyon fontos dolog, hogy számos LMP-s képviselő élt közérdekű adatigényléssel önkormányzatok felé, és nagyon vegyes volt a visszhang, számos esetben elfeledkeztek róla, a határidőből kifutottak. Úgyhogy ez a szándék, ez a hajlandóság azért nem minden önkormányzatban van meg, úgy vélem, hogy majd az Ötv.-ben ezt is valamilyen szinten lehetne kezelni.

Végezetül nem tudok elmenni miniszter úr azon mondata mellett, amikor a hajléktalankérdésről beszélt. Miniszter úr, szó szerint idézem, úgy beszélt a hajléktalankérdés megoldásáról, hogy az aluljárókat sikerült megtisztítani. Kérem szépen a miniszter urat, hogy ezt a mondatot tegye helyre. Itt nem hulladékokról, szemetekről van szó, itt szerencsétlen, elesett emberekről van szó. Nem az a megoldás, hogy eltakarítjuk őket, mint a szemetet. Nem erről van szó. Láttam, hogy a minisztérium elkezdett már bizonyos munkát így hosszabb távon, de az volt az elsődleges módszer, hogy először megteremtjük a rendészeti eszközöket, kitiltjuk őket, majd utána elkezdünk gondolkodni valamint, hogy hogyan lehetne ezt a helyzetet megoldani. Ez így nagyon nincs rendjén.

A másik, egy apróbb kérdés. Felmerült a balatoni vízi mentés kérdése a képviselőtársam részéről. Biztos a minisztérium sajtóosztályán is felhívták már a figyelmét arra, hogy a Balatonon megszorodtak a motoros csónakok, motoros jachtok bizonyos jogszabályi joghézagok mögé bújva, vízi mentőknek, csoportos utazásszervezéseknek álcázva. Kérem a miniszter urat, hogy járjon ennek utána, és nagyon gyorsan tisztítsuk meg az illegális motoros hajóktól a Balatont. Nem ott van a helyük, menjenek a tengerre.

Elnézést kérek miniszter úrtól, de most el kell mennem, igyekszem visszaérkezni a válaszára, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szedlák képviselő urat illeti a szó.

SZEDLÁK ATTILA (Fidesz): Tisztelt Miniszter Úr! Elnök Úr! Elnézést kérek, hogy nem értem ide időben, legfőképp azért kérek elnézést, mivel nem minden alkalommal hallgathatjuk meg a miniszter úr beszámolóját, és pont az elejéről lemaradtam, méghozzá a létszámadatok ismertetéséről. Megmondom, hogy miért szeretnék - nem kérem újra, majd megnézem a jegyzőkönyvben, hogy milyenek a létszámadatok - majd kitérni erre. A késésem indoka pedig az volt, hogy ma 9 óra és 10 óra 30 között feltörték az autót, és ezzel kapcsolatosan azt tudom csak mondani önnek, és kérem, tolmácsolja köszönetemet a rendőröknek, hogy gyorsan, korrekten, körültekintően és segítőkészen segítettek abban, hogy

minél hamarabb ideérkezhessek. Úgyhogy ez az első: köszönetem a rendőrök felé legfőképp, és ezt kérem, tolmácsolja, miniszter úr.

A másik köszönet pedig: Veszprém megyei képviselőként, mint ismert volt, az elmúlt évben Magyarország egyik legnagyobb - sőt a legnagyobb - ipari katasztrófája következett be Devecserben és Kolontáron, és kérem, tolmácsolja valamennyi Veszprém megyei kapitányság felé és a rendőrök felé a köszönetünket, hogy ők is részt vettek és segítettek a kármentesítésben.

Azért szeretnék visszatérni a mondandóm elejére, a létszámra, illetve az ehhez kapcsolódó technika és infrastruktúra vonatkozására, mert úgy gondolom, hogy nagyon hathatós volt a miniszter úr elmúlt egy évi tevékenysége abból a szempontból, hogy most már növekszik a rendőrség létszáma, és nem csökken. Kérem miniszter urat, hogy minél több rendőr állhasson állományba, a rendőröknek pedig minél több technika álljon rendelkezésre a feladatok ellátására, és ehhez pedig - talán miniszter úr tudja, hogy mire célok - az infrastruktúra is előbb-utóbb legyen olyan állapotban.

Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Pál Tibor képviselő úré a szó.

PÁL TIBOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Amikor az elején kezdte a hozzászólását, akkor kicsit megijedtem, mert úgy kezdte, hogy egy év alatt áttekintették a törvényt, és arra a megállapításra jutottak, hogy 20 éves törvényről van szó. Kicsit megijedtem, hogyha egy év alatt ennyit sikerült megállapítani, akkor azért az aggodalomra ad okot, de aztán utána mesélte, hogy elkészült ebből a koncepció, most a koncepcióval külön nem foglalkozunk.

Kétségtelen, hogy elismeréssel kell szólni néhány dologról, szerintem mindenki akkor értékeli helyesen az elmúlt egy évet, hogyha arról is ejt szót, még ha ellenzéki képviselő is, ami azért jó volt. Itt Kolontárról már nagyon sokszor volt szó, azt gondolom, mindenképp azt kell mondani, hogy az, amit önök végeztek - az önök szakemberei, önkéntesek -, és az a szervezettség, ami ott megjelent, mindenképpen elismerést érdemel. Azt gondolom, ezt el kell mondani.

Ugyanígy azt kell mondanom, hogy a most befejeződött európai uniós elnökségünkkel kapcsolatban is az a logisztikai feladat - és most a logisztikáról beszélek -, amit önök elvégeztek, mindannyian tudjuk hogy óriási szervezést, felkészülést igényel, és azt igényli, hogy a normális szolgálat mellett pluszteljesítményt kell nyújtani. Ez kétségtelenül elismerést érdemel, hiszen ha Budapest vagy akár az ország bármelyik részét nézzük, nem úgy élte meg ezt az elnökséget, hogy jaj, de kellemetlen volt, hanem valóban logisztikailag rendben volt. A többi értékeléséről most nem nyitnék vitát, mert azt gondolom, hogy az nem ehhez a bizottsághoz tartozik, és azt kell mondjam, hogy az ön által adott tájékoztató, amit írásban adott, az is nagyon tematikus tájékoztató, tehát valóban azt lehet mondani, hogy az elmúlt egy évet a konkrét feladatok felől valóban szépen végignézi, és korrektül ad tájékoztatást.

De azért mégis azt kell mondanom, hogy az elmúlt egy év ebben a bizottságban nem a rendészeti feladatokról szól elsősorban. Az ön egész habitusa, a hozzáállása és a múltja mondjuk inkább a rendészeti oldalról szól - majd erről is ejtek néhány mondatot -, de azért minket inkább az önkormányzatok érdekelnek, és ehhez kapcsolódik a kérdésem is, ami nagyon egyszerű. Ön hogyan ítéli meg, hogy az elmúlt egy év törvényalkotási folyamata - és ebben az alapokhoz, az alaptörvényhez visszamenve -, ön szerint az alaptörvény erősítette az önkormányzatiságot, azt a szellemiséget, ami kialakult? Most nem a finanszírozásról beszélek, hanem az önkormányzatiságról, arról, hogy helyi ügyben, helyi dolgainkban - rugalmasan, jó és gyors válaszokat adva ezekre a kérdésekre - az alaptörvény és az abból majdan születő törvények erősítették-e ezt az önkormányzatiságot, tehát azt a 20 éves

eredményt, amit el lehet mondani, vagy nem erősítették ezt az irányt. Azt gondolom, ez az alapkérdése az elmúlt egy évnek.

Ebben nekem van véleményem, szerintem többé-kevésbé ki tudja találni, hogy én erről mit gondolok. Tudok törvényeket mondani, amelyek itt voltak a bizottság előtt - mondjuk az ÁSZ-törvényt -, amiről azt gondolom, nagyon abban az irányban hat, hogy az önállóságot megnyirbálja. De ugyanígy a katasztrófavédelmi törvényről már itt volt szó, és arról tudunk beszélni, de hát ilyen volt a költségvetés készítése, és persze az egész közmunkaprogramról külön lehet beszélni, és mindenkinek van egy-egy története, amit el tud mondani. Attól azért óvnám magunkat - mint bizottságot -, hogy egy-egy ilyen történetet vetítsünk ki arra, hogy akkor a dolog úgy áll, hogy akkor rendben van, mert itt - akkor átkanyarodva a rendészeti kérdésre - szeretném jelezni, hogy az egyik országgyűlési képviselőnek a moziban ellopták a laptopját és az egyéb eszközeit. Bement az adott rendőrkapitányságra, ahol elmondta, hogy ő országgyűlési képviselő, és a laptopban voltak olyan telefonszámok, többek között a miniszterelnök úr telefonszáma, tehát jó lenne, ha intézkednének, ráadásul nyomkövetővel van a laptopban, tehát könnyen meg lehet találni. A nem bohócruhába öltözött, nem 60 év feletti rendőrnek az volt az első kérdése, hogy melyik párthoz tartozik.

Tehát mindannyiunknak van története, és a közmunkáról is tudok ilyen történeteket mondani, amire azt tudom mondani, hogy azok, akik korábban foglalkoztatva voltak, ma bemennek ugyanarra a munkahelyre, munkahelyi vezetőhöz, és azt kéri, hogy vegye már fel őket, legyen kedves foglalkoztatni, mert nincs munkájuk nincs pénzük. Ha felveszi, akkor pedig 32 ezer forintért foglalkoztatják, és ha bérletet kell vennie itt Budapesten, akkor abból az jön ki, hogy ha azt kifizeti, akkor 28 ezer forintja marad. Ez pontosan az az összeg, ami a segély összege. Tehát mindannyiunknak van pozitív és negatív példája. Én óvnám magunkat attól, hogy ezeket kivetítsük és azt mondjuk, hogy ezek alapján a rendszer már jól működik.

Az érdekképviselőkkel kapcsolatban mint budapesti képviselő én is azt tudom mondani, hogy mindegyik vélemény 90 százalékával egyetértek, azzal, ami nem Budapestről szól. A többiek úgy rendben vannak, megye, megyei jogú város és egyéb, az rendben van. De az alapkérdésből az is kijön, hogy egyébként akkor most mi van azokkal az önkormányzati érdekszövetségekkel, amelyeket az elmúlt egy év törvényalkotásában kivettünk vagy megszüntettünk, nem jogi értelemben, hanem az egyeztetési folyamatból kikerült. Velük mi van? Lehet, hogy meghívja őket a minisztérium, ez szerintem nagyon helyes, de hát ez is annak a folyamatnak a része, hogy azért az önkormányzatiság mintha egy kicsit sérült volna. Tasó úr bólogat, vélhetően azért, mert ő érintett ebben, akik nincsenek itt, azok nem tudnak bólogatni (*Dr. Szűcs Lajos: Nem azért bólogat.*), de hát a kistélepülések, a községek ezt megélik. Örömmel látom, hogy egyébként Budapesten meg önkormányzati érdekszövetség szerveződik.

Tehát azt gondolom, hogy inkább itt a vitának vagy a válaszoknak az önkormányzatiságról kellene szólnia.

Egy konkrét kérdést még én is szeretnék föltenni. Örülök a balatoni vízi rendszettel kapcsolatban a hozzászólásoknak (*Dr. Bóka István: Vízi mentés.*), vagy vízi mentés, bocsánat, de azt hallottam, hogy a korábbi évektől eltérően idén nem lesznek rendőrfőőrök a Balatonon és nem lesznek magyar rendőrfőőrök a horvát tengerparton. Igaz-e ez, és ha igaz, akkor mi ennek az oka? Ha nem, akkor pedig csak érdeklődés.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Miniszter Úr! Én is nagyon rövid lennék. Az első, Pál Tibor képviselő úrnak, hogy Budapestet említette és az önkormányzati szövetséget. Igazából Budapesten nem volt és az egy év alatt nem hoztunk létre, tehát így nehéz lett volna kivel tárgyalni. Ezért alakítjuk meg pénteken a budapesti önkormányzati szövetséget, amelybe reményeim szerint minden kerület, illetve a főváros is belép, és ezáltal

megadjuk azt az országos hatáskörű szervezetet, amellyel tud a Belügyminisztérium a jövőben tárgyalni. Ha nem lép be a főváros esetleg valami miatt, akkor területileg, de biztos vagyok benne, hogy fog vele tárgyalni a Belügyminisztérium. Tehát szerintem az rajtunk múlott, hogy nem alapítottuk meg eddig ezt a szövetséget, így nehéz lett volna meghívni ezt a budapesti érdekszövetséget.

A miniszter úrhoz egy kérdés és egy rövid felvetés. A kérdés az, amit említett, hogy melyik az a kerületi rendelet, mit kell megalkotni a kerületeknek, amit itt a beszámolójában mondott, miniszter úr, mert őszintén bevallom, hogy nem tudom, de szeretném tudni. Ha valóban őszre a hajléktalankérdés budapesti kezeléséhez kell, akkor én akár ezen a pénteki önkormányzati szövetségen az összes polgármestertársamnak felhívnám a figyelmét, hogy ősszel mi legyen a jogszabály, amit a főváros után a kerületeknek is meg kell alkotniuk. Tehát ha megteszi, hogy ezt elmondja nekem, akkor én ezt a kollégáimnak tolmácsolom.

Egy olyan kérdés van, amire a figyelmét szeretném a miniszter úrnak felhívni, hogy esetleg ebben a kérdésben érdemes valamifajta szabályozás, és ez lehet, hogy miniszteri szabályozás és nem országgyűlési törvényalkotás. Ez a rendőrlakások vagy a rendőrök számára átadott lakások kérdése. Minden önkormányzatnak Budapesten és a kerületeknek, de vidéken is az a célja, hogy próbálja segíteni a maga erejéből a rendőrséget azzal - különösen ez a városokban van -, hogy bizonyos számú önkormányzati bérlakást a rendőrség számára biztosít, illetve a helyi kapitányság vagy a megyei kapitányság jelölhet oda ki bérlőt.

Az ennek az elmúlt években a tapasztalata, hogy viszont annak a jogi háttere nincs meg, hogy valóban a rendőrök, akik megkapják ezt a lakást, de mondjuk egy év múlva, két év múlva akár leszerelnek, akár elmennek mondjuk Budapest II. kerületéből az ország egyik nyíregyházi, távoli szögletébe, ők ezeket a lakásokat mindenfajta jogi garanciák nélkül hagyhatják ott, tehát néha több milliós vagy több százezer forintos bértartozással. Nem tudja behajtani rajtuk a rendőrség, illetve az önkormányzat meg polgári úton évek alatt, de azt gondolom, hogy morál szempontjából sem szép, amikor egy rendőr ellen kell egyébként pert indítani. Azt látom, nekünk a kerületben vannak olyan rendőreink, aki simán nyugdíjba ment a rendőrségtől, és egyébként azt mondta, hogy ő nem hajlandó kiköltözni abból a lakásból, és vígan ott lakik azóta is.

Én beszéltem, felvettem a kapcsolatot a BRFK megfelelő osztályával, és elmondták, hogy bizony területen belül sincs megoldva ez, vannak olyan hátralekos rendőrök, akikkel egyébként ők a polgári perrendtartás keretében tudnak eljárni, de rendőrségen belül nem. Erre javasoltam, hogy egy áthelyezési lapnál legyen az is feltétel, hogy nincs mondjuk bérhátraleka, ha kapott bérlakást, ilyesmi. De én azt gondolom, hogy ha ebben partner a minisztérium, illetve a miniszter úr, akkor esetleg egy ilyen jogszabályi biztonsági rendszert ki lehetne alakítani, amivel, azt gondolom, hogy az összes önkormányzat és a képviselő-testület is jobb helyzetbe kerülne, hiszen tudná azt, hogy ezekkel a kifejezetten a kerületi rendőrséget erősíteni kívánt lakásokkal nem fognak visszaélni. Mondom, ez azért duplán demoralizáló tud lenni, hiszen amikor egy rendőr él vissza valamilyen helyzettel, az különösen rosszul tud hatni az állampolgárookra vagy esetleg azokra a képviselőkre, akik segíteni szeretnék a rendőrség munkáját.

Ez volt a két kérdésem, és akkor átadom a szót miniszter úrnak a válasza.

Dr. Pintér Sándor válaszai

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Köszönöm szépen. Igyekszem minden kérdésre választ adni Varga Zoltán miniszter úrnak, képviselő úrnak. Vannak még kérdések az önkormányzati koncepciónál, vannak még kérdések, amiket össze kell hangolni. Az összehangolás nyilvánvalóan például az oktatási törvénnyel együtt lehetséges, az egészségügyi törvénnyel együtt lehetséges. Mi egy koncepciótervet dolgoztunk ki, ehhez

hozzájön majd az oktatási törvény tervezete, hisz az fogja megmondani egészen pontosan, hogy melyik az az oktatási intézmény, amely az önkormányzat irányítása, felügyelet alatti gazdálkodása alatt marad, melyik az, amelyik elkerül onnan, mik azok a határozatok, amelyek ezt befolyásolják. Ugyanígy van az egészségügyi törvénnyel is, mi az az ellátás, ami az önkormányzatnál marad, mi az az ellátás, intézmény, amely a megyei önkormányzatnál marad, mi az az intézmény, amely nem marad a megyénél, megyei jogú városoknál vagy pedig a járási területekhez tartozik.

Ez a koncepció jelenleg egy új önkormányzati struktúrát próbál meg felépíteni, amihez nem kellene más törvénnyel történő összehangolások és egyeztetések. Természetesen, amikor ezek az összehangolások a törvények között, a változások között megtörténtek, újra egy körben meg fogjuk kérdezni a bizottságot is, az önkormányzati szövetségeket is, és ezeknek a véleményeknek megfelelően megpróbáljuk a lehető leghatékonyabb és a legnagyobb egyetértést adó törvénytervezetet megteremteni.

Valóban kérdés még az adókérdés. Adókérdésnél két alapvető kérdés van. Az egyik az, hogy az önkormányzatnak teljes szabadságot adjunk, hogy olyan adót és annyit vet ki, amennyit akar, a másik kérdés az, hogy azt mondjuk jogszabályban, hogy ezeket az adókat vetheti ki vagy ezeket az adókat nem vetheti ki az önkormányzat. Van nagyon sok javaslat a teljes adókiutalási lehetőségre, csak én tartok attól, hogy többen a történelmi részét is elolvassák a koncepciónak, ahol az árumegállítási jog is még szerepel, és esetleg olyan önkormányzati túlzott igények lépnek fel, amelyeket a későbbiekben az ország teljes egésze nem fog tudni hasznosítani.

Van kormányfilozófia, van elképzelés, de azért nem mindent konkrétan fogalmaztunk meg, hogy lehetőséget adjunk arra, hogy a saját véleményeket elmondják. Ezért vannak A és B verziók több esetben, van olyan eset, amikor C verzió, D verzió, a főváros esetében. Tehát én azt gondoltam, hogy ez a koncepció jelenlegi állásában egy vitaanyagot képezzen, amelyhez mindenki adja hozzá a magáét ahhoz, hogy ez a lehető legjobb legyen.

Itt van az, hogy kikkel beszélünk. Tudományos konferenciát szerveztünk, egyetemi tudósokat hívtunk meg ezekre a megbeszélésekre. A tudományos konferencián túl a szövetségekkel - nemcsak az országos szövetségekkel, hangsúlyozni szeretném, hanem a szövetségekkel - konzultációt folytattunk, és hogyha elkészül az újabb változat, akkor további ilyen konzultációkra lesz még szükség. Szeretném, ha a legnagyobb egyetértéssel kerülne már a parlament elé a dolog, és szeretném a szövegszerű törvénytervezetnél ugyanezt végigcsinálni, hiszen azt gondolom, hogy egy-egy szakasznak nagyon lényeges mondanivalója lesz az önkormányzatok irányába.

Még az EU-s pályázathoz kötődően: igen, vannak önkormányzatok, amelyek képtelenek megtenni, éppen az ivóvízpályázat az, amelyik ezek közé tartozik. Itt elég nehéz helyzetben van a minisztérium. Egyik részéről itt még egy plusz 24,1 milliárd forint hozzáadása lesz, mert az önkormányzatok ezt az EU-s pályázatot nem tudják megtenni. Akik nem egészen pontosan tudják, itt arról van szó, hogy ez év december 31-éig le kell hívni ezt az EU-s pályázatot, ez még 85 százalékos támogatást ad az egészséges ivóvízre, ez a 85 százalékos támogatás 180 milliárd forintot jelent az országnak. Ugyanakkor nincs meg a másik része, a helyieknek a megfelelő önrészüket. Ennek az önrésznek a kiegészítését szolgálja az a 24,1 milliárd forint, amely a Belügyminisztérium központi kiutalásából lesz. De itt van még egy nagy kérdés is, az, hogy 60 önkormányzat annak ellenére, hogy tudja, hogy a 100 százalékot meg fogja kapni, nem tett semmilyen lépést ahhoz, hogy ezen a pályázaton el tudjon indulni. Van egy ilyen régi mondás, nehéz azt üdvözíteni, aki nem akar üdvözülni, ezért most konzultációra hívjuk a Belügyminisztériumba a 60 önkormányzat képviselő-testületét. Segítünk nekik megcsinálni a pályázatot, segítünk a problémáikat megoldani, adjuk hozzá a pénzt. Hát igyekszünk, de nem egyszerű a feladatunk ezen a területen.

A tervezésnél, hogy jövőre fenntartható-e az az intézmény, amit építenek. Általában, amelyik olyan jellegű, hogy nem mindig pénzben megfizethető fejlődést jelent az adott területnek - itt gondolok az iskolák fejlesztésére, azokra a területekre, ahol ez a jövőre, a humánterület fejlesztésére vonatkozik. Igen, ezt el tudom fogadni, hogy később legyen. Kevésbé tudom elfogadni, hogyha valaki olyan jellegű beruházást csinál, ami soha nem térül meg, és jelen gazdasági helyzetben teszi azt meg. Gondolok itt arra, amikor akkora uszodát épít egy falunak, hogy a falu egyszerre meg tud fürödni az uszodában teljes egészében, és akkor még a hőellátásról nem is beszélek, hogy fölfűtsék a medencét vagy az öltözőt karbantartsák, és az uszoda összes látogatottsága egész évben annyi, mint amennyi egy hétre kellene, hogy az uszoda megfelelően üzemeljen. Tehát ilyenekre is oda kell figyelnünk.

A közfoglalkoztatásra a második félévben nincs lehetőség. Nagyon bízom benne, hogy a második félévben a Belügyminisztérium útmutatása alapján lesz lehetőség erre. Kérem, nem akarjuk az önkormányzatoktól teljes egészében ezt a lehetőséget elvenni, csak szeretnénk azt, hogy a megfelelő pénzért megfelelő munkavégzés történjen. Tehát nem azt szeretnénk, hogy megsétáltassák a söprűt, hogy kiszellőztessék az önkormányzat feliratú trikót, hanem egy bizonyos normarendszert szeretnénk bevezetni, és e normarendszer keretében az önkormányzati feladatok körében is lehetne különféle közfoglalkoztatásra igényt tartani. Ezt bizonyítja az is, hogy a polgármestereket, akik a közfoglalkoztatás területén éljenek, a minisztériumba egy konzultációra hívtuk. Itt kiemelném azokat, akik a foglalkoztatásnak azzal a részével foglalkoztak, ami közvetlenül értékteremtő, mint például a zöldségtermesztés, állattenyésztés, fóliázás, különféle energianövények begyűjtése, tehát amiből az önkormányzat a későbbiekben profitált.

A katasztrófavédelmi törvény koncepciójával kapcsolatban: szintén koncepcióról van szó, illetve az elmúlt időszakban az önkormányzatok közpénzből fejlesztették a tűzoltóságot az adott területen. Szeretném elmondani, hogy azok a fejlesztések teljes egészében ott maradnak, és az annak a közösségnek a biztonságát szolgálják ugyanúgy, mint hogyha ez önkormányzati tűzoltóság maradt volna. Tehát nem hozunk egyik területről sem olyan eszközt, amit az önkormányzat kiegészítésével, pályázattal vagy egyéb módon nyert, tehát itt az elvonást semmiképpen sem támogatjuk, és nem szeretnénk. Tehát a biztonsági szint, az önkormányzat befektetésének az eredménye ott marad.

A köztisztviselői tűzoltók fontos szerepe. Teljes mértékben egyetértünk vele, a közterületi tűzoltóságnak rendkívül fontos szerepe van, de felmerül bennem a kérdés, hogy milyen a képzettsége. Megfelel-e az önkormányzati tűzoltóság képzettsége annak, hogy egy területet teljes egészében rábízunk? Megfelel-e a felszereltsége annak, hogy egy teljes területen ugyanazt a szolgáltatást tudja nyújtani, mint a jelenlegi hivatásos önkormányzati tűzoltóság vagy a későbbiekben az állami tűzoltóság? Tehát a válasz egyértelmű, hogy nem felel meg sem a felszereltsége, sem a felkészültsége, és gyakorlatilag sok esetben nem történik más, mint hogy az állami támogatásból egy-egy önkormányzat kiszakít valamit, és ezt a köztisztviselői tűzoltóságot fizeti, még abban az esetben is, ha önhibáján kívül egyébként hátrányos helyzetben van.

Tehát azt gondolom, hogy itt lehetőséget kell biztosítani az önkormányzatnak a saját területe védelme érdekében, a megfelelő színvonal, a gyorsaság biztosítása érdekében, hogy minél hamarabb odaérjen a köztisztviselői tűzoltóság, és kezdje meg a munkát, de ez nem zárja ki, hogy a hivatásos tűzoltóság ettől még ne menjen oda, és akkor ott vannak még a tűzvizsgáló területei. Tehát azt gondolom, szükség van rá, támogatom, de ettől függetlenül a hivatásos tűzoltóság területeit meg kell határozni, és a feladatokat úgy kell elosztani, hogy a megfelelő szakmai felkészültségűek végezzék el azt a feladatot, amit kell.

Szintén átalakítás lesz a képzési területen, reményeim szerint ez magasabb szintet ad. Épp most, az elmúlt időszakban volt a új tűzoltótisztek esküje, és remélem, megfelelő képzettséggel, még magasabb szinten lehet ezt elvégezni. Még bizonyos összeütközések

voltak, hogy ugyanaz a tűzoltóság vizsgálta a saját oltási mechanizmusát, és mindent a helyén talált. Csak Miskolcot említem példaként, hogy halálos áldozatok voltak, és amikor megvizsgáltuk, bizony, nem volt minden a helyén, de nem akarok itt név szerint tűzoltóságokat pellengérré állítani. Tehát az is előrelépés, hogy más vizsgálja a szakmaiságot, a teljesítményt, mint aki végrehajtotta az adott oltási vagy mentési folyamatot.

Bóka képviselő úr, mindenkinek érdeke, hogy a Balatonon a vízi mentés megfelelő módon meg legyen szervezve. Úgy gondolom, ehhez a Belügyminisztériumnak is hozzá kell járulni, ez nem csak a helyi lakosok érdeke, ez az egész országé, akik odamennek, azoknak az érdeke, ez turisztikai, nemzetközi érdek, úgyhogy jövőre is az egész Balaton térsége számíthat támogatásra a pillanatnyi lehetőségünknek megfelelően.

Milyen feladatok vannak, a közigazgatás és az önkormányzati igazgatás, illetve közszolgálat elosztása és felmérése, és fölmerül valahol máshol még az építésügyi hatóság kérdése is. Szeretném példaként említeni azt, ami például Svájcban évszázadok óta történik, ez pedig az, hogy az önkormányzat, illetve a lakók eldöntik, hogy milyen legyen a település szerkezete, milyenek legyenek a házak szintjei, és a részletes rendezési tervet meghozzák. Ki van mondva Genfben is, hogy a templomtorony magasságánál az adott kerületben nem lehet magasabb házat építeni, és évszázadok óta ott szépen abban a magasságban vannak a házak, és ezt mindenki betartja.

De nálunk jelen pillanatban én ezt szeretném, hogy az önkormányzatok eldöntenék saját maguknak, milyen házakat akarnak, egyenes utcafrontot akarnak vagy nem, hogy beépített legyen az utcafront vagy sem, mekkora legyen a kerület, milyen széles legyen és milyen, mekkora gyeplépcső legyen az úttest és közöttük; minden rendeletet hozzanak meg. De sajnós azt kell mondjam, hogy a rendeletek betartatását más hatósági feladatként szeretném ellátni, mert ha jelen pillanatban megnézzük az építési engedélyeket, az építési engedélyeknek jelentős, 50 százalékát meghaladó számában nem az építési engedélynek megfelelően épülnek fel a házak. Majdnem mindenhol túlépítés van, majdnem mindenhol eltér az építés a tervektől, és akkor van a fennmaradási engedély kérése, fennmaradási engedélyt valaki beleszámít, kifizetik azt az összeget, és ettől kezdve gyakorlatilag enyhén szólva anarchikussá válik az építési terület.

Azt szeretném, hogyha a részletes rendezési tervet az önkormányzat meghozná, a hatóság betartatja, akik meg túllépjek, azt meg lebontanánk. Egyszerű, tehát nem kell itt komplikálni, hogy még három szakértő vizsgálja meg, hogy az most 25 százalékkal van túlépítve vagy 29 százalékkal. Nem. Túl van építve? Túl van építve. A viszontlátásra. Azt gondolom, hogy ezekkel rövid úton meg lehetne oldani azt a kérdést, hogy mindenki saját maga próbálja meg eldönteni, hogy milyen legyen annak a városnak a kinézése, annak a városnak a közhangulata, amelyben ő is él.

A közszolgáltatásban a legjobb az önkormányzat. Bizonyára van olyan önkormányzat, ahol jobb, van olyan önkormányzat, ahol kevésbé jó. Én a közszolgáltatás egy jelentős részét, amely nem az államigazgatáshoz kötődő közvetlen feladat, önkormányzati feladatként szeretném továbbra is látni.

Itt azért szeretnék egy dolgot megjegyezni. Azt, hogy jelen pillanatban azt mondja, hogy állami feladat, csak az önkormányzat végzi el. Az önkormányzat azt mondja, hogy jól elvégzem, de miért nem fizeted meg. Azt mondja, hogy állami feladat, add oda hozzá a pénzt. Az állam azt mondja, hogy önkormányzati feladat, nem kapsz hozzá egy vasat se. Ezeket az ellentmondásokat fel kell tárnunk, mert ez tönkre fogja tenni az önkormányzatot és tönkretesz az önkormányzatiságot is, és elveszti az állam a bizalmat az önkormányzatok és az állampolgárok felől. Tehát egyszerűsíteni kell. Én azt gondolom, hogy a lehető legegyszerűbben kell megoldani.

Itt is felmerült a katasztrófavédelem, tűzoltóság és a köztestületi tűzoltósági tevékenység, ezt egyszer érintettem. Önálló működési terület, hogy integrálódjanak az állami

tűzoltóságba, erről majd a törvény szövege során még egyszer majd fogunk beszélni, de azt szeretném, ha a hivatásos tűzoltóság teljesen lefedné az országot és ennek a lefedésnek a területén belül kapnának köztisztviselői tűzoltóságok feladatot és szerepkört.

Az önkormányzati koncepcióról, hogy fórum legyen. Én külön a pártokat is meghívtam, önöket is meghívtam, remélem, hogy eljönnek erre a megbeszélésre. *(Endrészik Zsolt távozik az ülésről.)* A megbeszélésnél nagyobb területet tudunk adni, részletesebb dolgokról is tudunk beszélni, és ha túl vagyunk ezen az első körös megbeszélésen, ha a bizottság ezt igényli - a Belügyminisztérium minden bizottsági igénynek eleget tett -, vagy személyesen, vagy Tállai államtitkár úr részvételével számot adunk arról, hogy meddig jutottunk el.

A kétezres szám nem hasraütéssel jött ki, hanem megnéztük azért mi Európának a teljes önkormányzatiságát. Én úgy gondolom, hogy önök megkapták azokat az önkormányzati háttéranyagokat is, amelyek egyik részében feldolgoztattam Magyarország történetiségében az önkormányzatokat, második részében megnéztük az Európai Unió és Európa területén kialakult önkormányzatok történetiségét, és külön megnéztem a fővárosok önkormányzati fejlődését, például a magyar történetiségét és a nemzetközi áttekintést. Ezeket az anyagokat is megkapták? *(Közbeszólások: Nem.)* Én ígértem. Akkor ezeket az anyagokat még pótlólag a megbeszélések előtt szétküldöm. Ezek szakmaiságot tükröznek, és ennek a kapcsán néztük meg, hogy milyen jellegű lenne a magyar önkormányzat. Benne van, hogy Svédországban - hasonló nagyságrendű lakossággal rendelkező - összesen 300 önkormányzat van. Benne van, hogy Franciaországban van 42 ezer önkormányzat, igen ám, csak a 42 ezer önkormányzatnak a jogosultságai nem ugyanazok, mint a 300 svéd önkormányzati jogosultságnak.

Itt egyből mi azt mondtuk, hogy maradjon Magyarországon minden településnek meg az a joga, hogy önkormányzatot válasszon, minden településének legyen meg az a joga, hogy legyen polgármestere, legyen legalább két képviselője, csak azt mondom, hogy az egyéni teherviselő képességének megfelelően történjen a kifizetés, ne fizessünk államilag azért, hogy ezek az emberek ezt a feladatot mondjuk egy... 117 száz fő alatti önkormányzatunk van, ott is sok esetben saját maguknak megállapították a fizetésüket. Kérem, nem szociális segílyt akarunk, szeretnénk, hogy az önkormányzati vezetők az elvégzett munkáért megbecsült tiszteletdíjat kapnának.

Az, hogy nem látszik a sok munka benne. Mint említettem, van, ezek a felmérések is benne vannak többek között, és ezeket akkor át fogom nyújtani önöknek, hogy meg tudják állapítani.

A finanszírozás a fő probléma. Az egész országnak, egész Európának a fő problémája jelen pillanatban a gazdasági helyzete, és ez továbbra is úgy marad, de küzdünk az ellen, hogy ne így legyen, ezért azt szeretnénk, hogy azokat a feladatokat, amelyek az önkormányzatisághoz közvetlenül kötődnek, megnézzük, hogy hogyan lehet támogatni, ami meg állami feladat, azt meg vagy elvonni, vagy pedig teljes összegében átadni az önkormányzatnak. Nem biztos, hogy első lépésben sikerül. Ha megnézzük azt az önkormányzati feladatkönyvet, amely a Belügyminisztérium, korábban az Önkormányzati Minisztérium szervezésében volt és két kötetbe fért már csak bele, több ezer oldalas, akkor lehet, hogy első időszakban ez nem minden esetben történik meg.

Építési hatósági kérdés, erre válaszoltam, tehát helyi részletes rendezési tervet mindenhol az önkormányzatnak kell meghozni, a betartatása meg az államigazgatási feladatok körében is meg fog jelenni.

Adósságállomány. Az adósságállományt felmértük. Nemcsak mi mértük fel, hanem az ÁSZ is megkezdte a felmérést, a megyei önkormányzatokkal kezdtük ezt a munkát. A kérdése abszolút jogos. Tehát itt mondtam, hogy 1247 milliárd jelen pillanatban az adósságállomány, ami a hitelt és a kötvénykibocsátást jelenti, de nem tudjuk megmondani azt, hogy ebből mennyi aktívum van a másik oldalon, tehát amit le kell vonni, mert rendelkezésre áll, vagy

annál az önkormányzatnál nincs cash flow. Ezen kívül az önkormányzati cash flow-n kívül nincs beleszámítva az önkormányzati vállalatoknak a kérdése. Van olyan önkormányzat, hogy ne lehessen áttekinteni a saját önkormányzati hiányát, ezért az önkormányzathoz vállalatba vitte ki például az olyan jellegű feladatokat, ahol el van adósodva. Van még a kórházak kérdése is. A kórházak adósságállománya se számít közvetlenül bele ebbe az önkormányzati adósságba, és még vannak kifizetetlen számlák, amit mondtam, hogy mintegy 300 milliárd forint értékről beszélünk.

Tehát mindezt figyelembe véve az önkormányzati törvény kereteit kihasználva szeretnék a későbbiekben valamilyen módon az önkormányzatoknak vagy - amit a németek most vezetnek be - kettős könyvelést, vagy egy olyan önkormányzati kincstárhoz kötődő jelentési kötelezettséget, ami biztosítja azt, hogy a hét minden napjának minden órájában lehet látni, hogy milyen likviditása van egy önkormányzatnak, milyen cash flow-ja van. Ennek megfelelően lehet könnyebben és objektívebben dönteni, hogy mekkora támogatást adjunk annak az önkormányzatnak.

Kicsit felgyorsítom, mert 2 órákor még egy bizottsági meghallgatásom van.

Építési fórum, engedélyek eljárása. Ez egy társadalmi szervezet, amely a Belügyminisztérium munkáját segíti. Lehet, hogy van még benne hiányosság, de mi a feladatra felkérni tudjuk ezt a fórumot, közvetlen feladatszabást nem tudunk tenni. Szerencsére idáig a felkéréseinknek mindig eleget tett. Remélem, hogy ezeken a területeken is, ahol még hiányosságot tapasztalunk, akkor ezt meg fogjuk tenni.

Az önkormányzatok nem látják a döntéseik súlyát. Hát, én azt gondolom, hogy az önkormányzatban is felelős, felkészült emberek vannak jelentősrészt, és ott nemcsak a felkészültség, hanem sok esetben a józan gondolkodás, a józan ész is megjelenik. Reményeink szerint átlátják, bízom benne, hogy igen. Ott, ahol nem, remélem, ezekkel a gazdálkodási és egyéb új rendeletekkel azokat meg tudjuk oldani.

Az önhikiből összesen 90 önkormányzat nem kapott, lesz még egy forduló az önkormányzatokból. Fejből nem tudom megmondani, hogy Tiszavasvári vagy Gávavencsellő kapott-e vagy nem, és azt sem, hogy miért igen vagy miért nem, ilyen részletességgel nem ismerem. Egyet ígérek a képviselő asszonynak, írásban meg fogom küldeni azt, hogy itt milyen, és miért az a döntés született.

Gelencsér képviselő úrnak köszönöm az elismerő szavakat a kollégáim nevében, át fogom adni. A települési önkormányzatok kérdéskörét pedig külön fogjuk vizsgálni, hogyha van külön javaslat vagy előterjesztés, ezt a területet szívesen áttekintjük.

A közfoglalkoztatással kapcsolatban, hogy önálló alapként hogyan fog ez működni: jelenleg van kidolgozás alatt, az igazi közfoglalkoztatás, bár július 1-jével hozzánk került, de 2012. január 1-jétől szeretnék egy olyan programot beindítani, ami körülbelül 300 ezer ember munkahelyét biztosítaná. Ha ezt sikerül elérnünk, akkor van reményünk arra, hogy lendületet kapjon az ország teljes egészében. Ez oktatással egybekötött egyszerű, a mezőgazdaság, az építőipar területére vonatkozó oktatási feladatok lesznek. Képzés lesz mellette, ennek tekintetében nem csak a szociális alapokat, hanem a TÁMOP-alapokat is szeretnék igénybe venni, ami EU-s támogatás az oktatással közösen, szintén kérem majd a támogatásukat.

A fejlesztések önerőproblémája: azt gondolom, hogy ez jelentős részben megoldásra talált. A verbális gesztusokat én is nagyra becsülöm, de ha egy önkormányzatnak tudunk egy pár millió forint támogatást adni, azt hiszem, ezt ők is jobban megbecsülik, mint a szóbeli elismerést a tevékenységükért. Bár jön majd augusztus 20-a és október 23-a, remélem, hogy az önkormányzatok kiemelkedő képviselőinek sikerül nemcsak verbális, hanem oklevéllel vagy egyéb kézzel fogható elismerést is átadni.

Szilágyi úrnak válaszolva - az előkészítésbe az állampolgárok bevonása is -, igen, az előkészítés során felkértünk valamennyi önkormányzati, illetve országgyűlési képviselőt,

hogy a saját területén ezt ismertesse, és az állampolgárokat kérdezze meg, azonkívül - mint említettem széles körben más területeken is megkértük a véleményeket. A pártokkal való egyeztetés a jelen pillanatban folyik. Önkormányzatok, közmeghallgatás: az a helyzet, hogy erre így nem gondoltunk, jelen pillanatban ez elég időigényes lenne, de reményeink szerint az önkormányzati szövetségek ezt elvégzik és megteszik.

A rendőrség korrupcióellenes küzdelme nem alkalmazható, a nyilvánosság az, ami jobban alkalmazható. Erre azt mondom, hogy egyiket se tegyük háttérbe vagy előtérbe. Azt mondom, kell a nyilvánosság, kell a rendőri fellépés. Ne felejtjük el Beccaria szavait, azt mondta, hogy a bűnözés visszaszorításának egyik lehetősége az, hogy minden felderítésre kerüljön, és nagyon gyorsan történjen meg a szankcionálás. Ha ezt a kettőt a nyilvánossággal összevetítjük, akkor reményeink szerint eredményesek leszünk, és azon a korrupciós listán, ahol most elég rossz helyen Magyarország, ennél előkelőbb helyet fogunk elfoglalni, nem pedig a korrupt állam képét fogjuk felfesteni.

A közérdekű adatok kezelése az önkormányzatoknál: én nem tudok hatni ilyen tekintetben az önkormányzatokra, felhívást tudok hozzájuk intézni, és ha ez az önkormányzati adatvisszatartás törvényt is sért, akkor a törvénynek megfelelően el tudunk járni.

A hajléktalankérdés. A hajléktalankérdésben azért szeretnék néhány dolgot elmondani. Sikerült megtisztítani, itt nem az emberekre, hanem a tisztításra gondolok, és ha jól megfigyelték, ki is lettek meszelve ezek az aluljárók, és azok az emberi végtermékek, amelyek itt esetleg megjelentek korábban ezektől az elesett emberektől, szintén ki lettek tisztítva. Azt is szeretném elmondani, hogy nem a rendőri eszközök az elsődleges eszközök, mert most már egy esztendeje dolgozunk a karitatív szervezetekkel, közösen, itt a Máltai Szeretetszolgálat, az Ökumenikus Segélyszervezet, az egyházakkal való együttműködés, ez mind-mind megjelent, és még rendőri fellépésre nem is került sor, tehát azt gondolom, ezek téves információs bázis alapján feltett kérdések. Nagyon szívesen bemutatjuk azt, hogy milyen karitatív lépések, milyen egyházi lépések történtek ez ideig, és milyen tisztítások, milyen egészségügyi lépések történtek meg az aluljárókban.

A Balatonon a motoros jachtok kérdése. Idáig nem panaszkodtak, Bóka képviselő úr - azt hiszem - a balatoni terület egyik nagy harcosa. Nem tudom, hogy van-e ilyen, de ha van ilyen, és ez számszerűen kimutatható, akkor kérem, és felül fogjuk vizsgálni. Nem feltétlenül rendőri feladat, és abban sem vagyok biztos, hogy mi adjuk ki ezeket az engedélyeket. *(Dr. Bóka István: A közlekedési rendészet adja ki, valós, amit a képviselő úr mondott. Egyre több van, de nem akarok beleszólni, bocsánat.)* Igen. Azt kérem, hogy ezt nézzük meg. Meglepetésszerűen ért ez a kérdés, az egy év keretében nem foglalkoztunk vele, hogyha kapunk egy ilyen tájékoztatást, meg fogjuk tenni.

Szedlák képviselő úr hozzászólása kapcsán megköszönöm az elismerést a rendőröknek, a munkatársainknak, és azt is, hogy megfelelő eljárásban volt része, de szeretnék majd valamennyi frakcióban egy rövid időt kapni a közrend, közbiztonság területén. A reggeli jelentéseket olvasva, amelyeket az ügyeletes tesz elem, lassan már nincs olyan jelentés reggel, hogy valamelyik képviselőnek a kocsijából az utastérben hagyott laptopját, telefonját, pénztárcáját ne vitték volna el. Szeretném tudatosítani az Országgyűlésben, hogy az autó és a széf két teljesen különálló szerkezet. Az egyik az értékek megőrzésére szolgál, a másik a közlekedésre. Elég sokan vannak rossz anyagi helyzetben van az országban - hajléktalanok, egyebek -, és nem szeretném azt mondani, hogy... de kérem, hát kínálja magát, ott van bent. Egy évi jövedelme ott van bent, és mindennek ellent tud a szerencsétlen állni, csak a kísértésnek nem. Tehát azt kérem mindenkitől, hogy a gépjárművek utastérben ne hagyjunk jelentős értékeket, akkor könnyebb lesz. Majdnem minden nap van olyan, hogy egy ilyen esemény megtörténik. Még egyszer köszönöm azokat az elismeréseket, amelyek a kollégáimnak szóltak.

Az, hogy a moziban ellopott laptop kapcsán megkérdezték, hogy milyen parlamenti képviselő: nekem le kell jelenteni a napi jelentésben azt, hogy melyik képviselő, és milyen párthoz tartozik. Nem hiszem, hogy bárki, hogyha a nevet látja, fogja tudni, hogy országgyűlési képviselő. (*Közbeszólás: Csak nem szégyelli.*) Biztos vagyok benne, hogy nem. Ha ez gondot jelent, akkor kivetetem a napi jelentésből, de nem hiszem, hogy gondot jelenthetne ez a kérdés. Ugyancsak köszönöm a kollégáim nevében az elismerést Kolontár kapcsán, itt büszkén mondom, hogy Felsőzsolca tekintetében is felépítettük a gátakat, és reményeink szerint nem következik be hasonló esemény.

Az elmúlt egy év, hogy az alaptörvény erősítette-e az önkormányzatiságot vagy nem. Azt remélem, hogy az önkormányzatiság megerősödik az önkormányzati törvénnyel is, és az alaptörvénnyel is megerősödött. Azt remélem, hogy ami az önkormányzati feladatkörbe beletartozik, az teljes egészében végre lesz hajtva az önkormányzatok részéről, és nem lesz az egymásra mutogatás az állami szervek és az önkormányzatok között. Ha ezt sikerül elérni, vagy legalábbis lecsökkenteni a jelenlegi 100 százalékról 20 százalékra, ha 80 százalékot nyerünk rajta, akkor azt gondolom, hogy érdemes volt áttekinteni az önkormányzati törvényt, és érdemes volt ehhez a területhez hozzájárulni.

A rendőrfőkapitány tekintetében itt azt szeretném mondani, hogy téves... Bocsánat, még kihagytam előtte, nem akarok keveredni.

Az önkormányzatiságot még a költségvetés, a közmunkaszervezés, ÁSZ vizsgálatai szerintem nem csökkentik, hanem egyértelműsítik a feladatokat, és ha mindenki tudja, hogy mi a dolga, akkor könnyebben fogunk haladni.

Itt volt a „melyik párt”, igaz, és akkor van a rendőrfőkapitány.

A rendőrfőkapitány. Téves az információ. A Balatonnál már ott van a Készenléti Rendőrség és le van vezényelve. Nemzetközi területen az engedélye a magyar rendőröknek megvan, hogy Horvátországba elmenjenek, sőt kibővítjük, mert megegyeztem közben a bajor belügyminiszterrel, hogy a sörfesztiválra szintén lesznek magyar rendőrök kint. Absztinensek, ezt előre szeretném mondani. (*Derűltség.*) Biztos, ami biztos. Lehetőség most is megvan, két ország kell hozzá, ha Horvátország ezt igényli vagy elfogadja az együttműködési ajánlatunkat, akkor lesz a horvát tengerparton megint magyar rendőrfőkapitány. Tehát ez reményeim szerint tovább fog fejlődni.

Elnök úr, a kerületi rendelet. A hajléktalanokra vonatkozó, a közterület használatáról szóló rendeletről van szó, amelyet az Országgyűlés törvényben elfogadott, és az önkormányzatoknak kell ebből rendeletet alkotni. A főváros ezt a rendeletét megalkotta. Azt javaslom és azt kérem, hogy ezeket a rendeleteket a kerületi önkormányzatok is hozzák meg, és azért túl nagy eltérés a főváros és a kerületek között ne legyen, mert akkor szerencsétlen nem tudja, hogy ha esetleg fővárosi területen tartózkodik, akkor mit kell, meg milyen magatartást kell tanúsítania, ha meg kerületi területen tartózkodik, akkor milyet. Két kerület között meg szintén azt javaslom, hogy ne nagyon legyen nagy eltérés, mert ugyanaz vonatkozik az utca két oldalára esetenként.

A rendőrlakások kérdésére azt tudom ígérni, hogy megvizsgálom ennek a lehetőségét. Én azt szeretném, hogy egyetlenegy rendőrnek se legyen ilyen jellegű köztartozása. A másik meg, hogy a szerződések alapját szintén át fogjuk tekinteni, mert ez szolgálati lakás, a szolgálat befejezésekor meg kell nézni, hogy melyik az az eset, ha maradhat, mert én azt is el tudom képzelni, hogy ha valaki 25 évig ott szolgál a kerületben, azt ne küldjük már el egy más lakókörnyezetbe, akkor a kerület legyen nagyvonalú. Ha valaki meg hat hónap után felmondja a rendőri szolgálatot, azzal meg mi ne legyünk nagyvonalúak.

Köszönöm szépen a lehetőséget. 14 órától másik bizottság előtt kell lennem, ha nincs több kérdés, akkor szeretnék eltávozni.

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszter úr, a részletes választ, a mai megjelenést, és akkor az 1. napirendi pontot lezárom. Köszönöm szépen. *(Rövid szünet. - Pál Tibor, Varga Zoltán, Tasó László távoznak az ülésről.)*

Dr. Fellegi Tamás nemzeti fejlesztési miniszter meghallgatása (A Hárszabály 68. §-ának (4) bekezdése alapján)

Hölgyeim és Uraim! Rátérnénk a 2. számú napirendi pontra. Szép lassan arra kérem a bizottság tagjait, hogy ha van még valaki kint, az fáradjon be. Szeretettel köszöntöm Fellegi Tamás miniszter urat, és köszönöm szépen, hogy eljött hozzánk. Át is adnám a szót miniszter úrnak, hogy ha azt az értékelő összefoglalót, amit megkaptunk előre egyébként az éves munkáról, kívánja kiegészíteni, akkor itt a lehetőség. Köszönöm szépen.

Dr. Fellegi Tamás tájékoztatója

DR. FELLEGI TAMÁS nemzeti fejlesztési miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Jó napot kívánok, hölgyeim és uraim! Szeretném megköszönni a lehetőséget, amit ugyan jogszabály ír elő, de mégis köszönöm a lehetőséget, hogy itt lehetek és személyesen tájékoztathatom önöket arról, hogy az elmúlt egy évben a miniszterjelölti meghallgatás óta, ahhoz képest meddig jutottunk, meddig jutott a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium, milyen pozitívumokat és negatívumokat látunk mi magunk is az eddigi munkában és a fejleményekben.

Tudják, hogy a Fejlesztési Minisztérium az egyik zöldmezős minisztériuma lett az új kormányban, egy törzsrészre, a korábbi KEM-re épülve jött létre a minisztérium, amely számos területet foglal magába, és ha csak az EU-elnökség szempontjából nézzük, akkor a minisztérium hat területet gondozott az elnökség alatt. Az energia, a klíma, az infokommunikáció, a közlekedés, a kohéziós politika és a területfejlesztés tartozott a minisztériumhoz. Ezek közül én - nyilván alkalmazkodva a hely szelleméhez, hogy hol vagyok - különösképpen a kohéziós politikát és a területfejlesztést emelném ki, és nemcsak azért, mert az Önkormányzati és területfejlesztési bizottságban vagyok, hanem azért is, mert végül is Nemzeti Fejlesztési Minisztériumról beszélünk, és ennek megfelelően a név azért egy fontos mutatója annak, hogy a minisztériumnak az egyik fő fókuszja hol helyezkedik el.

Amikor nekivágtunk a kormányzásnak, akkor már számos stratégiai célkitűzést fogalmaztunk meg ezen a területen. Egyrészt szakítani akartunk azzal a nagyon káros örökséggel, ami ránk szakadt az elmúlt év közepén mind intézményrendszerében, mind eljárásában, mind forrásfelhasználásában, mind döntéshozatali mechanizmusában és nagyon sanyarú eredményében. Sanyarú egyrészt abból a szempontból, hogy mit lehetett elérni az akkori, korábbi fejlesztéspolitikával, és sanyarú abból a szempontból is, hogy milyen pazarló felhasználása volt a fejlesztési forrásoknak, és harmadrészt pedig sajnálatos módon elég jelentős korrupciós folyamatokat is találtunk a fejlesztési források felhasználása területén.

Tehát az elsődleges törekvésünk az volt, hogy a kormányváltás után feltárt mintegy 2000 milliárd forintnyi forrást a lehető leghatékonyabban, legcéltudatosabban, stratégiai gondolkodás mentén és a lehető legkoncentráltabban tudjuk elkölteni.

Fontosnak tartottuk azt, hogy olyan új irányokat szabjunk meg, amelyek alkalmasak arra, hogy a szépészeti jellegű, nem kifejezetten tartós értéket teremtő fejlesztéseket háttérbe szorítsuk, ahol lehet, szüntessük meg, és helyette olyan fejlesztéseket hozzunk elő, ami alkalmazkodva az ország forráshiányos helyzetéhez, alkalmazkodva az infrastruktúra lepusztult voltához számos területen és azokhoz a helyi igényekhez, amelyeket elsősorban az önkormányzatok tudtak megfogalmazni, olyan fejlesztési stratégiát tudjunk érvényesíteni, ami hosszú távú gazdaságpolitikai, gazdaságfejlesztési célokkal egybe tud esni. Ilyen a munkahelyteremtés, a gazdasági növekedés és az ország versenyképességének a javulása.

Ez természetesen nem azt jelenti, hogy mi azt gondolnánk, hogy adott esetben szépesztési fejlesztéseket nem kell csinálni. Persze, hogy kell, hiszen a városainknak jól kell kinézniük, az élhetőséghez ez is hozzátartozik, csak akkor, amikor a prioritásokat megfogalmazzuk, és amikor a szűkös források felhasználását vesszük elő, akkor az élhetőségnek a sokkal erőteljesebb feltételeit jelentő infrastrukturális háttér, annak a lepusztultsága, adott esetben a szolgáltatások színvonaltalansága sokkal nagyobb nyomatékkal esett a latba.

Fontosnak tartottuk azt is, hogy a folyamatokat leegyszerűsítsük, jobban összefogjuk, és gyorsabbá, egyszerűbbé, hatékonyabbá és ezáltal nyilván olcsóbbá is tegyük. Hiszen a fejlesztési forrásoknak így vagy úgy, legálisan vagy sem, de egy jelentős hányada minden egyes projektnél gyakorlatilag olyan működési költségekre ment el, minek egy jelentős része annak volt köszönhető - minden szándéktól függetlenül -, hogy bonyolult, költséges, hosszadalmas eljárások voltak, amelyek extra erőforrásokat igényeltek. Tehát ezt is fontos célkitűzésnek tekintettük, és azt is, hogy ahol lehetett, ott már ebben a ciklusban - anélkül, hogy az Európai Unióval újratárgyalnánk a meglévő akkreditációs szerződéseket - a meglévő operatív programokra, akciótervekre vonatkozó megállapodásokat, az intézményrendszert is egyszerűsíteni tudjuk, és valamiféle prioritásátrendezést tudjunk végrehajtani. Tehát ez egyáltalán nem egy egyenes vonalú határ volt, hanem nagyon cikcakkos, és hol szélesebb, hol vékonyabb mezsgyén mozgott a kormány, hogy ezeket a célokat el tudja érni. Ebből a szempontból az egyik legkritikusabb ez a legutolsó pont volt, hiszen minden egyes újratárgyalás az Európai Unióval rendkívül időigényes lett volna, ezért nagyon fontos szempont volt, hogy ahol csak lehet, ezeket szorítsuk vissza.

Ennek szellemében végeztük a munkánkat az elmúlt időszakban, és jutottunk odáig, hogy meg tudtuk fogalmazni azokat a nagyon is kézzelfogható, a mindennapi vállalkozói és pályázatói életben kritikusnak minősíthető kérdéseket, mint például a kifizetések teljesítésének a határideje, vagy hogy a jogi szabályozás milyen terjedelmű, és hány jogszabályban van megfogalmazva. Tehát egy átlagműveltségű pályázatkíró vagy egy átlagműveltségű vállalkozó meg tudja érteni azokat a szabályokat, azokat a kiírási feltételeket, amelyek közepette neki dolgoznia kell. Ezt tekintettük tulajdonképpen a legeslegfontosabb első lépésnek, mert ez az, ami az egésznek a légkörét, mozgását és a vállalkozók, illetve adott esetben az önkormányzatok lelki hozzáállását a változásokhoz alapjában befolyásolhatta.

Azt gondolom, ebben sok eredményt sikerült elérni, természetesen ez egy olyan terület, amiben mindig lehetne jobb és jobb eredményeket elérni, tehát én senkivel nem vitatkozom, hogyha megkapja a szót, és elkezd mondani, hogy milyen negatív tapasztalata volt ezen a területen. Biztos van ilyen, részben örökölt módon is, részben pedig nyilván mi is újratermeltünk negatív folyamatokat. Egy ilyen bonyolult, nagyon nehezen áttekinthető rendszer átformálása, amelynek - még egyszer mondom - nagyon komoly jogi kötöttségei vannak a hatályos közbeszerzési szabályokban, az általános pályázati szabályokban és az érvényes európai uniós kétoldalú szerződéseinkben. Nagyon nehéz itt hirtelen változtatásokat végrehajtani.

Azt tudom mondani, hogy a mi számításaink szerint - és ezek elérhető számítások, tehát az NFÜ adatbázisa publikus, elérhető, a képviselőknek meg feltétlenül - 60 napról körülbelül 45 napra csökkent a kifizetések ideje. Ezt nagyon jelentős javulásnak gondolom az elmúlt egy év során. Azt is nagyon jelentős változásnak tartjuk, és kifejezetten büszkék vagyunk rá, hogy szeptembertől kezdve a havonta átlagosan kifizetett támogatások összege háromszorosára emelkedett a kormányváltás óta. A kormányváltásig körülbelül 20-22 milliárd forint volt havonta átlagosan az a forrásmennyiség, amit a gazdaságban a mindenkori fejlesztéspolitikai irányítás, menedzsment kijuttatott. Ez tavaly szeptember óta 60 milliárd forint fölé emelkedett, és - még egyszer - erre kifejezetten büszkék vagyunk. Január 1-jével vettünk át egy rendkívül neuralgikus pontot, ez pedig az innovációs források helyzete és az

innovációs pénzek kifizetése. Akkor, tehát január 1-jét követően került sorra a kormányzaton belül az egész K+F és innovációs infrastruktúra átépítése, ennek keretében az innovációs alap jogutódja a Fejlesztési Minisztérium lett, és az NFÜ-n belül létrehoztunk egy szervezeti egységet, ami ezzel foglalkozott. Gyakorlatilag március közepén kezdtük el az innovációs források kifizetését, eddig nagyságrendileg 2,7 milliárd forintot fizettünk ki. Fontosnak tartom eredményként elmondani önöknek, hogy 2012-ben az új költségvetésben önálló fejlesztési fejezetet fogunk létrehozni, tehát az európai uniós és a hazai fejlesztési forrásokat az áttekinthetőség, a kezelhetőség és az egységes stratégiai irányítás érdekében egy új költségvetési fejezetbe fogjuk csoportosítani.

Komoly eredménynek gondolom, és ez uniós elnökségi eredmény, hogy a mi elnökségünk alatt sikerült a Területi Agenda 2020 című iránymutatást elfogadtatni a tagországokkal, konszenzusos döntést tudtunk elérni. Ez azért volt fontos, mert ez elég régóta húzódnó konfliktus volt a tagállamok között, aminek dióhéjban az egyik kulcspontja - ami számunkra rendkívül fontos -, hogy megerősítette a kohéziós politikának azt a szerepét, ami az Unióban egyedülálló, és most, őszintén szólva veszélyben van, hogy az egyetlen integrált fejlesztéspolitikai eszköze az Uniónak, ami azt jelenti, hogy a szektorális politikai, szektorális fejlesztési pénzekkel, elképzelésekkel szemben képes arra, hogy egyrészt megtartsa a kohéziós politika eredeti célkitűzését, ami a szolidaritáselvű felzárkóztatás.

Ebben a vonatkozásban azt is el kell mondjam, amit önök nyilván jól tudnak mint ennek a bizottságnak a tagjai, hogy Magyarország a harmadik legnagyobb haszonélvezője volt a Kohéziós Alapoknak az elmúlt ciklusban, és ezt az állapotot szeretnénk fenntartani. Ezt azonban veszély fenyegeti, mert magát a kohéziós politikát fenyegeti veszély, ami egyrészt a 2008-as válságnak köszönhető, másrészt pedig annak, hogy a 2008-as válsággal is összefüggésben, de ettől függetlenül is az Unió meghirdette, újjára bocsátotta 2010-ben az Európa-2020 stratégiát. Az Európa-2020 stratégia pedig egy nagyon jelentős súlypontváltással a versenyképességre helyezi át a fő hangsúlyt a szolidaritáselvű felzárkóztatási programokról. Ez azt jelenti, hogy egyrészt erőteljesebben fognak jelentkezni a fejlettebb régiók is kohéziós forrásokért, tehát a versenyben, ha úgy tetszik, nemcsak az elmaradott országok, elmaradottabb régiók, elmaradottabb fővárosok, városok, települések, satöbbi, egészen lebontva a kistelepülésekig versenyeznek egymással, hanem meg fognak jelenni a nagy, fejlett high tech központok is, mert a versenyképességi feltételek teljesítéséhez nekik is szükségük lesz kohéziós támogatásra. Ráadásul ezek a központok tipikusan - nyilván nem kizárólag, de tipikusan - azokban az országokban vannak, amelyek nettó befizetők. Tehát az ő pénzüik. Tehát itt megjelennek olyan plusz politikai tényezők, amelyek ezt jelentősen árnyalni tudják.

Van egy újabb tényező, ami szintén az elmúlt néhány hónap terméke, hogy két nagy szektorális terület jelent meg a következő hétéves ciklus vonatkozásában olyan fejlesztendő területként, ami össz európai uniós érdekként van megfogalmazva, összekapcsolódik a kohéziós célokkal és összekapcsolódik a Területi Agendával is. Ez pedig a közlekedés és az energetika. Ezeknek a fejlesztése uniós célkitűzés. Itt mindenféle számokat hallani erről. Ami leírásra került, az az, hogy az „Energiainfrastruktúra 2020 és tovább” dokumentumban az Európai Bizottság 2020-ig terjedően 900 milliárd-1 trillió euróban határozta meg azt a befektetési igényt, azt a forrásigényt, amit az európai energetikai infrastruktúrába fektetni kell azért, hogy egységes piac legyen, hogy azok az óriási különbségek... És itt nem is az országok közötti összekapcsolódásokról és hálózatokról van csak szó - illetve azokról is -, hanem az országokon belüli gridek összekapcsolódási lehetőségéről és magasabb szintre hozataláról van szó, valamint a megújuló energiaforrások, a fosszilis energiaforrások és az atomenergia felhasználásának egységes infrastrukturális kezelésére alkalmas rendszerek kialakításáról.

Tehát ez nagyon komolyan felveti azt a kérdést, hogy miután az Európai Uniónak nem lesz forrása a következő pénzügyi perspektívában arra, hogy ezeket külön finanszírozza,

ennek nem lesz más forráslehetősége, mint a Kohéziós Alapok. Tehát ez gyengíteni fogja elsősorban a közép-kelet-európai országoknak a kohéziós politikában betöltött vezető szerepét.

Tehát ezeket szeretném ilyen környezetként elmondani, és ehhez képest azt, hogy a Területi Agenda 2020-ban sikerült elsősorban a közép-kelet-európai országok álláspontját érvényesítve konszenzusra jutni és a nagy nettó befizetők támogatását is meg szavazatát is megnyerni, mi nagyon komoly eredménynek tekintjük. Ez egy csendes dolog, nem olyan látványos, mint sok más terület az Európai Unióban, de azt gondolom, hogy fontos.

A kulcskérdés, amit előre ajánlok figyelmükbe, hogy kövessék figyelemmel, az egyrészt az, hogy az Európai Unió új hétéves költségvetésében megtartja-e a nagyságrendileg körülbelül 35 százalékos súlyát a kohéziós politika. Ma a legnagyobb pénztömeg, forrástömeg a kohéziós politikában van, egymagában 35 százaléka az EU-s költségvetésnek. Itt az előzetes számok azt mutatják, hogy ez lemehet 30 százalékra vagy akár alá. Ez egy komoly érvágás lenne, ha bekövetkezne. A másik, hogy ha ebben a kicsit álvitában - de mégsem, forintosítható vita valójában -, a versenyképesség kontra szolidaritáselvű felzárkóztatásban jelentősebb elmozdulás van, akkor ez megint csak olyan elmozdulás lehet, ami negatív Magyarország nemzeti érdekei szempontjából.

Fontos eredménynek tartjuk az Új Széchenyi-terv elindítását, amit idén januárban indítottunk el. Ez egyrészt stratégiaileg megfogalmazta azokat a prioritásokat, kitörési irányokat, amelyeket gazdaságfejlesztés, foglalkoztatás növekedése és versenyképesség szempontjából fontosnak tartunk, és nemcsak arra alkalmas, hogy mintegy összesen 150-200 pályázat keretében a korábbi majdnem 1000 pályázattal szemben mintegy 2000 milliárd forintot a gazdaságba eljuttassunk, hanem két másik dologra is alkalmas. Ez is újdonság a korábbi évek fejlesztéspolitikájával szemben, és én ezt eredménynek tartom, javaslom, hogy önök ezt eredménynek tartsák velünk együtt. Az egyik, hogy beemeltük a mikro- és kisvállalatok finanszírozását ebbe a körbe két ponton, egyrészt az önrész biztosításához szükséges források tekintetében, másrészt pedig az előfinanszírozás segítségével. Nyilvánvaló, hogy ez is egy olyan pont, ahol el lehet mondani, hogy ez a forrás kevés arra, hogy jelentős legyen, és valóban nagyon jó lenne, ha több forrást tudtunk volna erre fordítani. Ennyi forrást tudtunk erre fordítani, mert ráadásul ez nem EU-forrás, hanem hazai forrás.

Fontosnak tartom, hogy gyakorlatilag az ÚSZT meghirdetését követő két és fél hónapon belül 125 pályázatot meg tudtunk hirdetni 1700 milliárd forint keretösszeggel, és még további 100 fölötti számban fogunk új konstrukciókat elindítani. Eddig több mint 2000 projekt érkezett be a kiírásokra, mintegy 280-300 milliárd forint értékben. Ebből a több mint 2000-ból - és ez is egy óriási eredmény a korábbi statisztikához képest - több mint 1600-at kkv-k nyújtottak be. Tehát úgy tűnik, hogy egyrészt az üzenet célba talált, és azok az eszközök, amiket bevezettünk, ebbe az irányba valóban mozdítják is a piaci szereplőket.

Külön kiemelném a Széchenyi-kártya programot, amellyel további finanszírozási lehetőséget nyújtunk a mikro- és kisvállalkozások számára, illetve a kombinált mikrohitel- és a viszontgarancia-programot is.

Beszéltem már a Kutatási és Technológiai Alapról.

Röviden megemlítenék még néhány dolgot ezen a területen, és utána nagyon gyors tempóban átszaladnék más területekre a minisztériumon belül, hogy inkább kérdésekre és véleményekre jusson idő.

A minisztériumnál van kezelésben a turisztikai célú irányszabályzat, amelyet március végén vettünk át a fejlesztéspolitikai államtitkárságon belül az ezért felelős helyettes államtitkárságon. Itt már az elmúlt másfél-két hónapban három kiemelt támogatási szerződést kötöttünk, egyrészt a Magyar Turizmus Zrt.-vel a Budapesti Tavasz Fesztivál támogatásáról, valamint a Hungaroringgel, és aminek a bejelentése is megvolt, az a gyógyászati turizmus, ezen belül a fogászati turizmusra 1 milliárd forint került ide csoportosításra.

Ugyancsak a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium kezeli a beruházásösztönzési célelőirányzatot is, itt egy tárcaközi bizottság jött létre az NFM vezetésével az érintett minisztériumok bevonásával, amely az egyedi kormánydöntésekkel támogatható beruházásokat készíti elő, és javasolja a kormánynak.

Szeretnék kiemelni néhány olyan nemzeti programot, ami részben a gazdaságfejlesztés szempontjából fontos, részben pedig emblemikus fejlesztés lehet ebben a ciklusban. A mérete miatt feltétlenül első helyen említendő az ELI, a lézerközpont Szegeden, amely önmagában, ha csak a lézerközpont valósul meg, magyar méretekből akkor is giga méretű fejlesztésről van szó, hiszen csak a fejlesztési költség 63 milliárd forint. Tehát azt gondolom, hogy a legnagyobb egyedi fejlesztési költséget ebben a ciklusban nagyságrendileg ez jelentheti, vagy ez lehet az egyik legnagyobb. Elképzelésünk szerint - és ebben a szegedi intézményekkel, illetve a Csongrád megyei intézményekkel is együtt dolgozunk - a lézerközpont köré akár hagymahéjszerűen, akár koncentrikus körszerűen több dolgot építeni tudunk. Tehát fontosnak tartjuk, hogy itt egy tudományos kutatói bázis épüljön ki, ebben a szegedi egyetemmel nagyon intenzív kapcsolatban - Szabó Gábor rektor úrral -, és nagyon jól haladnak az előkészületek arra, hogy fizikailag is állandó kapcsolatot tudunk létesíteni az egyetem és a jövődi lézerközpont között.

Nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy egy önálló gazdaságfejlesztés is épüljön az egész vállalkozás köré, amely nem csak szegedi, nem csak csongrádi és nem csak magyar, hanem határon átnyúló tud lenni, hiszen Románia és Szerbia irányába jelentős vonzerőt tud gyakorolni. Ráadásul ez fontos szempont, amit nyilván önök tudnak, hiszen az ELI-vel kapcsolatos döntések publikusak voltak végig, hogy ez a 63 milliárd forint, amiről beszélünk, csak a fejlesztési költség, ennek az éves fenntartása és üzemeltetése is olyan 5-6-7 milliárd forint egy évben. Ehhez a forrásokat pedig nyilván nem a költségvetés fogja biztosítani, hanem olyan üzleti konstrukciót kell kialakítani, amiben a piac megfinanszírozza a lézerközpont működtetését. Ez csak akkor fog működni, hogyha megfelelő, vonzó gazdaságfejlesztési környezetet tudunk biztosítani ott.

Szeretném megemlíteni a Várbazár rekonstrukcióját, ami fontos dolog. Folyik a tervezése, a pénzügyi tervezése, hogy hogyan tudunk megfelelő és a feladathoz méltó mennyiségű forrást biztosítani az egyébként elfogadott balatoni fejlesztési programhoz, nyilván ezen még dolgoznunk kell, hogy ez valóban egy hosszú távú, működőképes és a magyar értékek, természeti értékek, valamint a turizmus, gyógyászat fejlesztésében hagyományosan kiemelkedő szerepet játszó balatoni régiót megfelelő, méltó módon tudjuk továbbfejleszteni. Tehát szeretném jelezni, hogy ez a kormány számára fontos, kiemelt szempont, mind ahogy az is, hogy végigvigyük - ahogy ígértük is - a kerékpárút-fejlesztést országosan, amely életminőség szempontjából is kiemelkedő fontosságú kérdés.

Nem mennék bele azokba a részletekbe, hogy milyen egyszerűsítéseket hajtottunk végre az adatlapoknál, végrehajtottuk azt, amit ígértünk. Tehát a sokszor 50-60 oldalas pályázati lapokból, anyagokból lényegesen leegyszerűsített, a mellékleteket nagyon-nagyon komolyan lecsökkentve kevesebb oldalszámú anyagokat készítettünk.

Hadd jelezzek ennél a pontnál végezetül egy problémát, amivel folyamatosan küzdünk, és nyitott végű, ezek a csontvázak, amelyek hullanak ki a szekrényekből, ezek ráadásul EU-s szekrények, tehát nem feltétlenül mi nyitogatjuk. Nyilván nyitogatjuk mi is a szekrényeket, de a probléma az, hogy az egyik eljárás a másik után indul, folyik Magyarországgal szemben, tipikusan a 2007-2009 ősze közötti ügyek, eljárások, pályázatok miatt. Van olyan eljárás, aminek a tétje 150-180 milliárd forint, van olyan, aminek 15-20 milliárd forint. Ha összeadjuk az értéküket, bizony több száz milliárd forint is kockán foroghat, amely vagy abban a formában jelenik meg, hogy költségvetési teherré alakul át egy adott ponton, vagy egyszerűen a projekt elbukik, vagy - ami még adott esetben ezekhez képest is egy fokkal lehet - fölfüggesztésre kerül a program, és abban az esetben a maradék forráshoz

nem jutunk hozzá. Nyilván, ha van kérdés, akkor természetesen válaszolok ezekre. Ezek a problémák tipikusan három csokorba oszthatók, egyrészt közbeszerzési eljárási szabálysértések, másrészt a monitoringeljárási szabálysértések, tehát a nem megfelelő monitorozás és ellenőrzés, és harmadrészt a nem megfelelő pénzkihelyezés. Ezek természetesen különböző súlyúak, van olyan, ami nagyon komoly probléma, van olyan, ami kevésbé, van olyan, ami jogilag megalapozott, és van olyan, amit vitatunk. Tehát ez sokszínű, de ez az általános helyzet.

Nyilván az önkormányzati bizottságot érdekelheti a PPP-helyzet. Itt azt tudom elmondani önöknek az elmúlt egy évről, hogy egyrészt elvégeztük a teljes átvilágítást. Ez egy hosszadalmas, sziszifuszi, aprólékos munka volt, hiszen több mint száz szerződést, sok-sok tízezer oldalnyi szerződésmennyiséget kellett átlapozni, jogilag és pénzügyileg átvizsgálni. Azt is meg kellett nézni, több ponton - nyilván nem mindegyiknél tudtuk ezt a munkát elvégezni, azt is mondhatnám, hogy még, és van, ahol erre nincs is szükség, de elég sok szerződésnél - azt a munkát is el kellett végezni, hogy vissza kellett menni időben, és azt megnézni, hogy akkor, amikor a PPP-szerződést megkötötték, a piaci finanszírozás és a szerződésben foglalt finanszírozási feltételek hogyan viszonyulnak egymáshoz, hogy indokolt-e az a finanszírozási felár, ami a szerződésben megjelenik, az akkori piaci finanszírozáshoz képest. Nagyon sok helyen - azt kell mondjam, hogy a vizsgált szerződések többségénél - sajnálatos módon jelentős különbség van, sokkal drágább finanszírozási konstrukciók szerepelnek a PPP-szerződésekben, mint amit egyébként akkor a piac indokolt. Ez az egyik tipikus, amit találtunk.

A másik, amire azt kell mondanom, hogy kivétel nélkül, tehát egyetlenegy olyan szerződést sem találtunk, aminél nem így lenne, és ezt tényleg szomorúan mondom, mindentől függetlenül, hogy egyetlenegy olyan szerződést sem találtunk, amiben kockázatvállalási közösség lenne az állam vagy az állami megrendelő - legyen ez önkormányzat - és a magánvállalkozó között. Tehát minden teher az államon van. Minden. Minden, a vis maior típusútól az egyéb kockázatvállalásig, minden szintén az állami oldalt terheli. Ez azt is jelenti, hogy rendkívül nehéz dolgunk van jogilag, ha be akarjuk tartani a jogállami normákat - márpedig be akarjuk tartani a jogállami normákat -, mert nagyon nehéz kibújni a szerződések alól, és ezekben a szerződésekben rendkívül nehéz az értékaránytalanságot is bizonyítani, és nagyon nehéz az egyéb, ehhez hasonló semmisségi feltételeket előhozni. Mindenesetre, amit a Széll Kálmán-tervben meghirdettünk, ez a kormány elé fog kerülni hamarosan, első olvasatban a kormány egyébként már a múlt héten tárgyalta a minisztérium javaslatát arra, hogy a PPP-szerződésekkel milyen csoportosításban, mi történjen.

Kormánydöntés még nincs, ezért nem tudok a részletekről beszámolni. Azt tartani szeretnénk, amit a Széll Kálmán-tervben meghirdettünk, hogy nagyságrendileg 200 milliárd forint értékben szeretnénk kivásárolni, visszavásárolni, megszüntetni PPP-szerződéseket és ezzel jelentős jövőbeni terhet levenni a költségvetés válláról. Egyébként nyilván mindannyiuk számára ismertek az alapszámok, egyrészt az, hogy ha semmit nem csinálnánk a PPP-szerződésekkel, hagynánk végigfutni mindegyiket, ameddig le nem járnak, az nagyságrendileg több mint 3000 milliárd forintjába kerül az országnak. A másik, hogy ez éves szinten körülbelül a 120-130 milliárd forintos költségvetési terhet jelent. Tehát mi azt gondoljuk, hogy a jövőről tudjuk levenni a terhet, hogyha ma, ahol csak lehet, ezeket a szerződéseket felszámoljuk. Ebből a szempontból azonban van két, saját magunk számára állított korlát, ami minden egyébtől független, az államadósság szintje és a költségvetési hiány. Tehát csak olyan megoldással tudjuk véghezvinni ezeket a lépéseket, amelyek a költségvetési hiányt nem növelik és az államadósság-csökkentő politikánkat nem akadályozzák.

Egyébként végig szinte folyamatosan az átvilágításokba igazságügyi szakértőket vontunk be, ezzel is gyorsítva egy kicsit a különböző lépéslehetőségek előkészítését.

Szeretnék még két dologról röviden beszélni. Az egyik a vagyongazdálkodás kérdése. Itt a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumnak jelentős érintkezési felülete lesz/van az önkormányzatokkal, marad, hiszen az állami vagyongazdálkodási vagyongazdálkodási viszonya egymáshoz egy kritikus kérdés. Az alaptörvényünkben van egy világos megfogalmazás a nemzeti vagyongazdálkodásról. Mi úgy is tekintjük, hogy a nemzeti vagyongazdálkodás az önkormányzati vagyongazdálkodás része, ez egy rendkívül fontos kérdés, hogy az állami feladatok, az önkormányzati feladatok ellátása és a vagyongazdálkodás milyen viszonyban áll egymással. A minisztérium most gyakorlatilag befejezte a nemzeti vagyongazdálkodási irányelvek elkészítését. Ezt szeretnénk egyeztetni önkormányzatokkal is, és erről lesz egy kormánydöntés, aminek eredményeképpen, ha a kormány jóváhagyja a minisztérium által előkészített irányelveket, akkor ezt ősszel parlament elé visszük megtárgyalásra és eldöntésre. Tehát azt gondolom, hogy ez egy kiemelkedő jövőbeni együttműködési pont lesz önök és a minisztérium között.

Ugyanígy fontos érintkezési pontnak gondolom a közbeszerzési törvényt. Új közbeszerzési törvény vitája folyik a parlamentben. Ez radikálisan új, átalakított törvény, ami azt jelenti, hogy minden, a folyamatokra, eljárásokra, szervezetrendszerre és az általános szabályokra vonatkozó eddigi dolgot kidobtuk és egy teljesen új törvényt alkottunk meg, amiről majd a parlament fog határozni. Ennek részben az az oka, hogy az eredeti közbeszerzési törvény, amit '95-ben elfogadtunk, akkor még nem számoltunk az európai uniós irányelvekkel, gyakorlattal. Most azt csináltuk, abból indultunk ki a kodifikáció során, hogy az európai uniós irányelveket, szabályokat vettük elő, aköré építettük a saját szabályainkat, különös tekintettel azokra a politikai célkitűzésekre, amelyeket a kormányváltás óta folyamatosan mondunk. Tehát egyrészt a nemzeti rezsim kérdése, azaz a kis- és középvállalatok, valamint a magyar tulajdonú vállalatok jelentősebb helyzetbe hozatala, annak a lehetőségnek a megteremtése, hogy a kiírásokban érvényesíteni lehessen a kis- és középvállalati jelenlétet, ne kelljen mega, olyan nagy közbeszerzési formulákat alkalmazni, amiben csak nagyvállalatok tudnak indulni és csak oldalvízen, alvállalkozóként vagy alvállalkozók alvállalkozójaként tudnak kis- és középvállalatok, magyar vállalatok indulni. Nyilván a szabályrendszerben próbáltunk figyelemmel lenni azzal, hogy a magyar vállalkozások tökéletesen olyan, amilyen, lényegesen eltér a nemzetközi vagy a nagyvállalatok forráslehetőségétől.

Fontosnak tekintettük éppen ezért azt, hogy az egybeszámítási szabályokat, az egyedi eljárási szabályokat minél nagyobb körben, rugalmasan lehessen alkalmazni, ami a kiírók helyzetét is megkönnyíti és a pályázók helyzetét is megkönnyíti. Ugyanakkor az ellenőrzési rendszert erősíteni próbáljuk olyan módon, hogy minél szűkebb körre szorítani a korrupció lehetőségét. Nyilván az emberi tényező mindig benne marad a rendszerben. Tehát itt a kérdés valójában az, hogy devianciaként jelenik-e meg a korrupció vagy a rendszer lényegéneként jelenik meg. Azt gondolom, hogy az új közbeszerzési szabályrendszer alkalmas arra, hogy ez ne eköré épüljön, az alapszabály ne a korrupciós eljárás legyen, nyilvánvalóan a devianciát pedig megfelelő hatósági eszközökkel és megfelelő ellenőrzési eszközökkel kell kiszűrni.

Fontosnak tartjuk a jövőre nézve - nyilván visszafelé is fontos, csak a meglévő szabályok miatt és a tényhelyzet miatt ennek a kezelése visszafelé mindig nehezebb - a körbetartozás, lánctartozás kérdését. Előrefelé sokkal könnyebb helyzetünk lesz, hiszen új szabályokat fogunk alkotni, amivel szemben az az elvárásunk, hogy drasztikusan csökkenni fog egyáltalán a lehetősége a körbetartozásnak, lánctartozásnak. Ez természetesen visszafelé nem oldja meg a problémát, foglalkoznunk kell vele, de nyilván ennek van egy természetes időbeli és jogszabályi környezeti korlátja, amire figyelemmel kell lennünk.

Fontosnak tartjuk azt a szabályt, hogy minél nagyobb mértékben saját eljárásrendet lehessen alkalmazni a kiíró oldalán.

Azt gondolom, hogy ezeket említeném én meg önöknek mint kiemeltet, és természetesen bármilyen, az energia, a klíma, a közlekedés területére tartozó témában szívesen válaszolok kérdésekre, ha van, csak nem akarom az időt húzni azzal, hogy még tovább beszéljek. Nagy a minisztérium.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm a kiegészítését, beszámolóját, miniszter úr. Szeretném megkérdezni akkor a bizottság tagjait (*Dr. Tóth József távozik az ülésről.*), ahogy az előbbi körben a belügyminiszter úrnál is, tehát hogy észrevétel és kérdés van-e. Mehet egyben, csak az a lényeg, hogy valamennyire rövid legyen, hogy inkább a válaszok legyenek hosszúak, ha ez lehetséges. Meg szeretném kérdezni akkor, hogy jelentkező van-e. (*Jelentkezések.*) Akkor kezdjük innen. Bóka képviselő úr, parancsoljon!

Kérdések, észrevételek

DR. BÓKA ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Csak nagyon röviden. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Elnök Úr! Bizottság! Nekem lenyűgöző a minisztérium munkája. Tehát én egy elképesztően dolgozó minisztériumot látok, egy dinamikus minisztériumot látok. Azt gondolom, hogy ennek mindenféleképpen meglesz az eredménye, és nem közhelyszerűen szerettem volna ezt elmondani, de tényleg, ha a területeket megnézzük, hogy mik történnek és mik jönnek a parlament elé, akkor azt látjuk, hogy igenis van koncepció és igenis van iránymutatás.

Egy dolgot szeretnék a jövőt illetően, ami nyilván múltbeli tapasztalatokból származik. Én a Balaton mellől jöttem, tehát a Balaton Fejlesztési Tanács elnökeként szeretném - és nem is kérek választ miniszter úrtól, mert szerintem nem egyszerű a válasz -, hogyha a 2014-től induló új hétéves ciklusban intézményrendszeri oldalról átgondolnánk a Balaton Fejlesztési Tanács meg az egész Balaton-fejlesztés helyzetét, mert én azt gondolom, hogy jelen pillanatban területfejlesztési szempontból a régió szétszakított. Három megyéhez, három megyei területfejlesztési tanácshoz és három régióhoz, három regionális fejlesztési tanácshoz tartozik. Borzasztó nehéz az egységes fejlesztési stratégia mellett a célrendszer mellé az eszközöket is odaállítani, mert hihetetlen koordinációt kell biztosítani.

Fontosnak tartanám, és ez szerintem kormányzati döntésen múlik, hogy a Balatonnak vagy önálló operatív programja legyen, tehát önálló kedvezményezettje lehessen bizonyos fejlesztési pénzeknek. Ha ez nem működik, ha ez nem lehetséges, akkor pedig valamilyen ágazati operatív programban önálló prioritásként jelenjen meg, ami akár központi program is lehetne, valamilyen versenyképességi programban. Mert jelen pillanatban, 2011-be eljutottunk például oda, ami szerintem a Balaton tekintetében nonszensz, hogy míg kereskedelmi szállásférőhely-fejlesztés tekintetében Dél-Dunántúlon - nyilván, mert olyan az elnök, tehát kiváló az elnök - van szállásférőhely-fejlesztésre pénz, legalábbis úgy tudom, addig Közép-Dunántúlon nincs. Tehát itt vagyunk a program közepén, és nonszensz, hogy a Balaton északi partján nincs szállásférőhely-fejlesztésre, felújításra pénz, ami a legfontosabb lenne, és ez nyilván intézményi problémákból adódik.

Köszönöm szépen, csak gondolatébresztőnek mondtam, és elnézést kérek, de el kell mennem, és nem tudom megvárni a választ, de inkább gondolkodjunk ebben közösen. (*Dr. Fellegi Tamás: A válaszom: igen.*) Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Dankó képviselő úr, parancsoljon!

DANKÓ BÉLA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Először is szeretném megköszönni a minisztériumnak azokat az intézkedéseit, amelyek a pályázati

rendszer egyszerűsítésére vonatkoztak. Azt gondolom, erre óriási igény volt, az elmúlt évekre visszatekintve, akár önkormányzatokat veszünk alapul, akár mondjuk a vállalkozásokat, vegyes érzelmekkel vehették át az értesítést a nyertes pályázatról az adott szervezetek. Részben örültek, hiszen a pályázati cél megvalósulhatott, részben pedig ráléptek egy izzó parázsra meztláb, és nem tudták, hogy mikor lehet lelépni erről a parázsról. Azt gondolom, a rendszer egyszerűsítése sokat segített ezen a területen.

Ezzel kapcsolatban lenne egy kérdésem is, mégpedig: a fejlesztési intézményrendszer átvételekor tapasztalták-e, hogy megakadtak a kifizetések, illetve az ügyintézés lelassult? Ha igen, akkor milyen intézkedéseket tudtak tenni ezzel kapcsolatban?

Másodszor pedig az lenne a kérésem ezzel kapcsolatban, hogy annak ellenére, hogy mindenféleképpen pozitív a tapasztalat és javulás tapasztalható, azt gondolom, hogy még mindig van javítanivaló a területen. Ha lehet, még inkább figyeljünk oda ezekre. Csak egy példa az életből: a kifizetési határidő lejárta előtt, amikor udvariasan érdeklődik a pályázó a várható kifizetésről, hiszen ez neki nagyon fontos információ és nagyon fontos dátum, és ha az ügyintéző felismeri, hogy neki elmaradása van, akkor hirtelen érkezik a pályázóhoz egy hiánypótlás a kifizetéshez, és ez valószínűleg ez a statisztikákban nem jelenik meg. Tehát azt gondolom, ezen a területen érdemes még odafigyelni és javítani a rendszeren, de szeretném kihangsúlyozni, hogy már most is nagyon-nagyon sok pozitívum tapasztalható.

A másik kérdésem az lenne, hogy az Új Széchenyi-terv keretében mikor kerül kiírásra magánszemélyek részére a lakásprogram, illetve az energiahatékonysági program. A választókerületemben ezzel kapcsolatban is nagyon sok kérdés fogalmazódott meg, és várják az emberek.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megyünk sorban: Hegedűs Lorántné, parancsoljon, képviselő asszony!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A miniszter úr a bevezetőjében elmondta, hogy korábbi pályázatok vizsgálata és azokkal kapcsolatos közbeszerzési problémák vannak, hogy mindenki tudna panaszkodni, és mindenkinek csak igazat tudna adni. Úgyhogy most megspórolom ezt az időt, nem mondom el a negatív tapasztalatokat, van bőven (*Dr. Fellegi Tamás helyeslően bólint.*), és most a jegyzőkönyv számára be is sópróm a miniszteri egyetértést.

Viszont azért egy dolgot megkérdeznék: az MNV Zrt. viselt dolgai a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumhoz tartoznak, ugye? Tehát az MNV Zrt.-nek a korábbi kérdései. (*Dr. Fellegi Tamás: Igen.*) Mert itt mondom el azt, hogy a Club Aliga kapcsán magam is kellett hogy találkozzak egy csontvázzal, hogy így mondjam. Megmondom, az volt a legnagyobb probléma, illetve a nyomozás során most úgy tűnik, hogy egyrészt voltak olyan felhatalmazó jogszabályok, amelyek ezt lehetővé tették, másrészt pedig bárki számára, az egyszerű járókelő számára is teljesen nyilvánvaló a feltűnő értékaránytalanság, amivel - mondjuk ki - eltapsoltak komoly állami vagyontárgyakat. Ugyanakkor pedig valahogy az elszámoltatás kicsit lassabban zajlik, mint ahogy azt a közérdek kapcsán elvárhatnánk, vagy hát jó lenne a közérzetünk szempontjából. Itt komoly hiányosságokat látok.

A másik: még egy nagyon rövid kérdésem volna, ez a Duna-stratégia kérdése. Ez megjelent a sajtóban, letölthető maga a stratégia anyaga. Nagyon sajnálom egyébként, illetve nem tudok róla, hogy lett volna bizottsági téma. Olyan súlyúnak ítélem meg ezt a kérdést, hogy adott esetben erről is jó lett volna akár külön bizottsági ülést is tartani. Ez nem csak mondjuk vidékfejlesztési probléma - vagy nem is tudom, minek lehetne ezt be kategorizálni -, ez egy olyan súlyú kérdés, ami, azt gondolom, igenis a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium alá

is tartozik. Erről is azért pár szót hogyha lehetne kérni, illetve kezdeményezném ezzel kapcsolatban is a külön bizottsági ülést vagy napirendet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azt hiszem, a sorban Pogácsás képviselő úr következik.

POGÁCSÁS TIBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszter úr beszélt az Új Széchenyi-tervről, és ennek keretében elmondta, hogy az eddigi széttagolt pályázati rendszert egy koncentráltabb, talán hatékonyabb - illetve bízunk benne, hogy hatékonyabb - pályázati rendszer váltja fel. Azt szeretném megtudakolni, hogy ez a pályázati rendszer mit kínál a kis- és középvállalkozásoknak, tehát hogyan, milyen arányban juttatja új forrásokhoz, és lesz-e igazán hatása ennek a gazdasági növekedésre.

Köszönöm.

ELNÖK: Külön megköszönöm képviselő úrnak a gyors és koncentrált kérdést. Szedlák képviselő úr!

SZEDLÁK ATTILA (Fidesz): Tisztelt Miniszter Úr! Nem csak ennek a bizottságnak vagyok a tagja, hanem a foglalkoztatási bizottságnak is, és ebből kifolyólag szeretném megkérdezni, hogy a kormány foglalkoztatási, illetőleg munkahely-teremtési törekvései mennyiben épültek be az Új Széchenyi-tervbe.

Még egy rövid kérdésem lenne, mégpedig a beszámolóval kapcsolatban. Benne van, hogy az önkormányzati utak fejlesztésére a közép-dunántúli régióban 1,5 milliárd forintot hagytak jóvá, ez a pályázat kiírásra is került. Kérdezem a miniszter urat, bár tudom nagyon jól, hogy az Új Széchenyi-terv fő prioritása a munkahelyteremtés, és az értékteremtésen van a hangsúly, és annak ellenére, hogy jelen pillanatban a kiírt pályázatok az önkormányzati belterületi utak fejlesztésére úgy íródtak ki, hogy zömében városok, nagyvárosok tudnak rá pályázni, lesz-e lehetőség akár saját forrás, tehát hazai forrás megteremtésében, akár 2014-es időszaktól kezdve falvak vonatkozásában is utak felújítására.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szekó képviselő úr, parancsoljon!

SZEKÓ JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Amikor a kormány meghirdette az Új Széchenyi-tervet, akkor az a vád érte, hogy az Új Széchenyi-terv gyakorlatilag az Új Magyarország fejlesztési terv, illetve a nemzeti fejlesztési terv egy újrastrukturált változata, hogy az azokban lévő programok össze lettek rázva, és egy új struktúrában kerültek kiírásra. Azt szeretném megkérdezni, hogy ön szerint mi a különbség az előző kormányok fejlesztési tervei és az Új Széchenyi-terv között. Illetve azt szeretném megkérdezni, hogy - bár részben erre ön már válaszolt -, hogy az Új Széchenyi-tervet ért kritikák mennyiben jogosak. Gondolok itt a gyorsított, leegyszerűsített ügyintézésre, et cetera.

Még két rövid kérdésem lenne, az egyik a PPP-konstrukciókkal kapcsolatos. Miniszter úr azt említette, hogy a PPP-konstrukciókkal kapcsolatban minden teher az államon van. Szeretném annyival kiegészíteni, hogy és az önkormányzatokon, ahol közösen valósítottuk meg a programokat. Mi is várjuk azt, hogy itt történjen előrelépés, elmozdulás. Azt szeretném csak elmondani, hogy akkoriban nem volt más választása az önkormányzatoknak, ha részt akartak venni ilyen programokban, és tanuszkodat vagy tornatermet építeni, akkor ide tudták magukat kvalifikálni, és részt venni ebben a programban, eléggé diktált feltételek között. Tehát mi is azt várjuk ettől, hogyha sikerül kivásárolni úgymond a befektetőket, akkor számunkra is olcsóbb lesz a működtetés költségeinek a megfinanszírozása.

Lenne még egy kérdésem. Miniszter úr említette, hogy az alaptörvény szerint és a nemzeti vagyongazdaságszerkezet szerint az önkormányzati vagyon az állami vagyonnak a szerves része, és hogy ezzel kapcsolatban kormánydöntés várható. Én azt szeretném megkérdezni, hogy ezzel kapcsolatban milyen elképzelés van vagy milyen sorsa lehet, lesz az önkormányzatok törzsvagyonának, a forgalomképtelen vagy részben forgalomképes vagyonának, érinti-e az a várható döntés úgymond az önkormányzatok ezen vagyonelemeit.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Szűcs Lajos!

DR. SZÜCS LAJOS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Az első mondat természetesen egy köszönet, hiszen az eddigi rendszer, amely a pályázati cégek hegemóniájára alapult, mindenképpen megtört. Elmondhatjuk azt a viccet, hogy most már nem számovárakra kell a településeknek vagy a vállalkozóknak pályázni, pedig ők éppen mást szeretnének. Ez mindenképpen egy fontos dolog, de természetesen azt hiszem, hogy ennek az egész rendszernek az átalakítása az egy év alatt nem történhet meg és nem lehet minden esetben problémamentes.

Talán ez is jelzi, hogy éppen egy pár nappal ezelőtt jelentettek be óvodaprogramot és pontosan az elmaradott térségekre, ami egy Pest megyei agglomerációs embernek, mint én is vagyok, azért furcsa, mert az a furcsaság van, hogy ezen a területen összpontosul a gyerekek jó része, és itt viszont éppen kizárt ezeknek a pályázatoknak az elbírálása, illetve magának a benyújtása is. Ezeket az elemeket mindenképpen úgy kellene megnézni és úgy kellene átalakítani, hogy azokra a tényleges igényekre próbáljunk meg alapozni, amelyek megjelennek oktatás vagy szociális, egészségügyi kérdésekben.

Mint Pest megyei ember éppen azért azt is kérdezem, hogy lesz-e lehetőség arra, hogy ezt a hátrányos megkülönböztetést, amit itt a közép-magyarországi régió elszenvedett - hiszen itt összpontosul a vállalkozások több mint egyharmada, és mégis a gazdaságfejlesztésből, illetve a más fejlesztési forrásokból is hátrányos megkülönböztetés miatt a viszonylagos budapesti fejlettség miatt nem részesülhetünk -, ezt a lemaradást valamikor be tudjuk-e hozni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Michl képviselő úr, parancsoljon!

MICHL JÓZSEF (KDNP): Néhány apró kérdésem lenne csak miniszter úrhoz. Az egyik az, hogy szó esett egy félmondat erejéig a szépirodalmi beavatkozásokról a településeinken. Abszolút egyetértek azzal, amit miniszter úr mondott, hogy nem ez az elsődleges, de ugyanakkor viszont valóban nagyon-nagyon fontos dolog. Ezen belül van egy olyan terület, amire szeretnék rákérdezni, ez pedig azok a műemlékegyüttesek, amelyek szép számban találhatóak még annak ellenére is, hogy a hosszú vízivataros esztendőket meg kellett élni ennek a nemzetnek, mégis maradt néhány, hála istennek, és ezek viszont elég nehéz sorsot élnek meg még most is. Én tatabányai vagyok, és ott nálunk ez egy nagyon súlyos kérdés a városnak, hogy az Esterházy-kastélyegyüttes fejlesztésére vajon lesz-e a következő időszakban lehetőségünk. Most nem is az én konkrét településemre akarok rákérdezni, hanem általánosságban arra, hogy ezeknek valamifajta prioritása vagy rendszere hogyan néz ki.

A másik. A PPP-hez akartam hozzászólni, de az elhangzott, és ahhoz csatlakozom én is valóban, hogy az önkormányzatok a maguk részéről nem tudtak akkor mást tenni. Valóban készséggel állunk rendelkezésre a tekintetben, hogy együttműködjünk az állammal, hogy ezt a kérdést leegyszerűsítsük és mindannyiunk számára egy határozottabb, jobb megoldás szülessen.

A harmadik kérdésem pedig az lenne, hogy a megyei területfejlesztési tanácsok jövőbeni sorsát hogy látja a miniszter úr, hogy a jelenlegi régiós szintről a következő hét

évben át tudunk-e állni egy szűkebb terület szempontjaira, tehát hogy a jövőben, mondjuk a következő hét esztendőben is, ha lesznek - és reméljük, az nem egy szűkebb hét esztendő lesz, hanem bővebb - európai uniós források, akkor annak az elosztásában a megyei területfejlesztési tanácsok nagyobb lehetőséget kaphatnak-e.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Habis alelnök úr következik.

HABIS LÁSZLÓ (KDNP): Tisztelt Miniszter Úr! Magam is először köszönetnyilvánítással szeretném kezdeni a rövid hozzászólásomat, megköszönni azt, hogy arra az interpellációra, amely arról szólt, hogy Eger és az M3-as autópálya közötti közvetlen közúti összeköttetés a KÖZOP finanszírozásában ebben a választási ciklusban megvalósulhat-e, egy pozitív választ kaptam, és ez egy óriási térség egésze szempontjából egy óriási jelentőségű ügy.

Egyben egy gondra, problémára is szeretnék ennek kapcsán rávilágítani. Miniszter úr erőteljesen foglalkozott a versenyképesség versus kohéziós szempontok ügyével. Ha megnézzük azt, hogy Észak-Magyarország, amely ha jól tudom, 272 uniós régió közül sajnálatos módon hátulról a 12., tehát alig néhány bolgár, román és lengyel térség „előzi meg” az egy főre jutó GDP ügyében, tehát az egyik legfejletlenebb régióról van szó, ahol elég súlyos foglalkoztatási és demográfiai problémák is vannak. Nos, megnéztük, hogy az összes operatív program ez idáig milyen eredményt hozott egy főre jutó támogatás tekintetében, és sajnálatos módon országosan ez a régió a legkedvezőtlenebb. Lehet mondani persze, hogy adszorpciós képességi problémákkal is küzd a térség, de meggyőződésem, hogy közlekedés és egyéb infrastrukturális fejlesztések ügyében mégiscsak szükség van a térség egyfajta kiemelt kezelésére. Van-e ezzel kapcsolatban miniszter úrnak álláspontja, stratégiája, hogy a jövőt illetően ezek a felzárkóztatási kérdések hogyan kezelhetők?

Egy másik kérdésem pedig az, hogy el kellett készítsük az integrált városfejlesztési stratégiákat, a városrész-rehabilitációs programokat, és előttünk áll a szociális városrehabilitáció ügye. Van-e esély, remény arra, hogy itt tekintettel arra, hogy a mi térségünkben a településfejlesztési ablak üresen tátong, tehát ilyen típusú fejlesztések nem kezdeményezhetők, hogy picit lazítunk a szempontrendszeren és a településrész? Tehát hangsúlyozom, a szociálisan lemaradott településrész valós igényeihez kapcsolódó fejlesztések fogalmazhatók meg a szociális városrehabilitáción belül.

Még egy utolsó kérdésem van. A távhőár megállapításával kapcsolatos folyamatok a jövőben hogyan alakulnak? Történetesen az én választókerületemben van egy olyan távhőprojekt, ami uniós támogatásban is részesült a közelmúltban, de amíg az árfeltételek nem tisztázódnak, addig a banki finanszírozás áll, tehát maga a projekt is halasztást szenved.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Végezetül engedje meg, hogy én is feltegyek néhány kérdést, illetve egy gyors megjegyzés. Az egyik, talán kezdem a kérdéssel, az lenne budapesti polgármesterként, hogy a budapesti metróépítés közbülső kifizetését az EU Bizottság miért függesztette fel, ha erre válaszolna nekünk, illetve hogy milyen eredménnyel zárult ez a vizsgálat, mert azt gondolom, hogy ez a metróépítés az elmúlt nyolc év egyik ilyen kiemelkedő történése az egész országban.

A másik. Szeretnék csatlakozni Szűcs képviselő úrhoz egy félmondatnál. Úgy gondolom, különösen, mivel a II. kerületi budai fővárosi kerületben az óvoda, bölcsődeépítési kérdésben érdekelt vagyok, az megfigyelhető, hogy azokon a településeken nő a gyermeklétszám, ami nekünk egyébként stratégiai kérdés, azt gondolom, a következő évtizedekben, hogy a gyermeklétszámot, illetve a népesedéspolitikánkat kedvezően tudjuk

alakítani, ahol nyilvánvalóan az elmúlt időszakban is egyfajta fejlettebb vagy jobban fenntartható réteg, polgári réteg vagy akár egzisztenciális réteg kialakult. Ez a kettő jelen pillanatban összefügg Magyarországon, és ez egy nagyon szerencsétlen lépés, ha pont óvoda-, bölcsődeépítésre a fejlettségi skálák miatt ezek a települések kevésbé pályázhatnak. Tehát valahogy ezen változtatni kell. Arra kérem, hogy a kiírásoknál figyeljünk, mert nálunk például nagyon nagy igény van rá, de mint önkormányzat, már nem tudunk saját erőforrásból ennél többet építeni, tehát nekem kifejezetten szükségem lenne ebben segítségre.

A harmadik egy megjegyzés, ha megengedi, miniszter úr. Az egy év sok idő, de azért valahol nagyon kevés is, főleg egy akkora területen, amit ön megkapott, tehát teljesen érthető, hogy számtalan folyamat csak elindult. A közbeszerzésekkel kapcsolatban borzasztóan vártam, és nagyon örülök egy teljesen újfajta szemléletű, új közbeszerzési törvény megalkotásának, mert mindenki, aki dolgozott vele, tapasztalhatta a réginek a valóban nehézségét, és néha pedig kifejezetten az antihatásait, tehát megdrágította a folyamatokat, és nem átláthatóvá tette.

Viszont az a kérésem, hogy ezzel kapcsolatban a Közbeszerzési Döntőbizottságot is érdemes kicsit átszítálni, és valahogy - nyilván a vezetői kartól lefelé - valahogy átbeszélni velük, hogy a Közbeszerzési Döntőbizottság is tulajdonképpen azért van, hogy ellenőrizzen és segítse ezt a munkát. Néha azt érzem, hogy ha valaki nem ír ki közbeszerzést, és évekig mondjuk ilyen szempontból jogszabályellenesen működik, akkor nem szólnak és semmi nem történik, ha pedig valaki nagyon próbálja betartani a szabályokat és közbeszerzést ír ki, akkor belekötnek fűbe-fába, és megakasztanak mindent. Sőt mi több, néha már azt érzem, hogy bizonyos vállalkozói körök visszaélnék a Közbeszerzési Döntőbizottság felhasználásával. Tehát nagyon szeretném, hogy ha már lesz egy új közbeszerzési törvényünk, akkor, ha lehet, akkor legyen vállalkozó- és önkormányzatbarát, de szabályokat betartó a Közbeszerzési Döntőbizottság is, amely ezt a munkát tényleg ellenőrzi, szabályossá teszi és segíti, és nem - mondom - kicsit néha a saját szabályai szerint működő szervezetként üzemel.

Nagyon szépen köszönöm, és át is adom a szót miniszter úrnak.

Dr. Fellegi Tamás nemzeti fejlesztési miniszter válaszadása

DR. FELLEGI TAMÁS nemzeti fejlesztési miniszter: Köszönöm szépen. Nem akarok udvariatlan lenni, de abba a hibába nem fogok belebonyolódni, hogy részleteiben elkezdek válaszolni az összes kérdésre, ez természetesen lehetetlen vállalkozás. Egyrészt gondosan följegyeztem az összes kérdést, mert nyilvánvaló, hogy a kérdések mögött számos ponton olyan működésbeli vagy rendszerbeli dologra hívják föl a figyelmet, amire oda kell figyelni. Ezek között nyilván van olyat, amit lehet még ebben a ciklusban orvosolni, kezelni, valamilyen módon enyhíteni az ebből fakadó problémákat, és van, amit nem tudunk, mert olyan jogi és egyéb kötöttséget jelent.

Ilyen például, ami visszaköszönő dolog - én is agglomerációs vagyok, mint Lajos -, a közép-magyarországi régió helyzete. Azt kell mondanom, hogy ez nemcsak magyar, hanem összeurópai uniós probléma, minden országban ugyanez a probléma előáll, hogy a magasabban fejlett főváros közvetlen környezete - egy régióba kerülve - nemcsak hogy az egészhez képest hátrányos helyzetbe kerül, hanem az a régió a fővárosi régió magasabb fejlettsége miatt további hátrányokat szenved. Tehát ez nem magyar jelenség hanem európai uniós, és az Unió következő ciklusára vonatkozóan itt nagyon komoly viták és javaslatok hangzottak el ennek a kezelésére. Ezt ebben a ciklusban gyakorlatilag szinte lehetetlen kezelni, olyan pénzügyi és jogi kötöttségei vannak az uniós szabályoknak, hogy ezzel a helyzettel nem tudunk mit kezdeni. Nyilván azt tudjuk tenni, hogy ott, ahol nem uniós, hanem hazai forrásokat tudunk felhasználni - mert rendelkezésre áll -, ott tudunk valamilyen kiegyenlítő mechanizmust működtetni.

Ugyanígy nagyon nehezen tudunk bármit is kezdeni azzal a helyzettel, hogy melyik operatív programban mekkora forrásmennyiséget örököltünk. Tehát - még egyszer - végignéztük, hogy mit tudunk átcsoportosítani és hogyan, és itt mindenféle n+2, n+3 szabály van, ami miatt nem akartunk kockáztatni, hogy elveszítjük a forrást magát, mert nem tudjuk végrehajtani, és nem tudjuk az elszámolásig elvinni a projekteket. Tehát itt egy-egy ponton volt nehéz döntésünk abban a vonatkozásban, hogy ahol elméletileg át lehetett volna formálni még a forráshelyzetet, ott szabad-e belevágni abba, nem veszélyeztetjük-e azt, hogy itt jelentős forrásvesztést tudunk elszenvedni. De ezt is sajnos adottságként kellett kezelni. Azt én nagyon fontosnak tartom, hogy országon belül is, és országon kívül, uniós szinten mindannyiunknak nagyon is észnél kell lennünk a 2014-ben kezdődő ciklus tervezése során, tehát itthon is. Ez vonatkozik az intézményrendszerre, az eljárásrendre, a források allokációjára. Tehát arra szeretnék ösztönözni mindenkit, aki itt van, és önökön keresztül a többi önkormányzati vezetőt is, hogy nagyon felkészülten kell nekivágnunk - mondom - itthon is és európai uniós szinten is annak a folyamatnak, amely az új hétéves ciklus forrásainak és prioritásainak a meghatározásáról fog szólni.

Képviselő asszony két felvetésére: igen, valóban az MNV Zrt. az NFM alatt dolgozik, a mi felügyeletünk alatt van. Az elszámoltatás nem a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium hatásköre. Amit mi meg tudunk tenni, és meg is tettünk, és még csináljuk folyamatosan, az az átvilágítások és ezeknek az anyagoknak az eljuttatása a megfelelő szervezetekhez. Itt számunkra minden olyan esetben, amikor problémát látunk, a következő választási lehetőség van: a KEHI, az Állami Számvevőszék, az elszámoltatási kormánybiztos vagy közvetlenül az ügyészség. Ezt gyakoroljuk is, mind a négyet. Tehát az tudom mondani, hogy van olyan intézményünk, ahonnan 34 milliárd fölötti ügyben történt eljárásra anyagátadás, tipikusan az ügyészségnek, de nem csak, hanem adott esetben a KEHI-nek, attól függően, hogy milyen szerződésről van szó. Ezek a vizsgálatok folyamatban vannak, mi is elégedetlenek vagyunk a tempóval, tehát szeretnénk gyorsabban nagyobb eredményt elérni ezen a területen, de egyértelműen és intenzíven dolgozunk ezen a dolgon.

Teljesen egyetértek önnel, a Duna-stratégia Magyarország számára is fontos, ráadásul kiemelt prioritás volt az elnökségünk alatt. Ráadásul sikertörténet, mert az Unió elfogadta a Duna-stratégiát, és ez egyike azon kevés uniós stratégiának, ami makrorégiók feletti stratégia, amely sok-sok régiót magába foglaló módon fogalmaz meg stratégiai irányokat. Ami a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumot illeti, itt elsősorban ennek a közlekedési leágazása az, amit mi gondoztunk. Nagyon szívesen állunk rendelkezésre, hogyha egyszer a bizottság úgy dönt, hogy ezt napirendre akarja tűzni, de akár írásban is szívesen adunk felvilágosítást képviselő asszonynak a témával kapcsolatban.

Tervezünk kastélyprogramot, tervezünk kulturális örökségi programot a fejlesztési projekteken belül - hogy precíz legyenek, inkább így fogalmazom -, tehát ebbe pontosan azok a történeti emlékhelyek, kastélyok, amelyek egyrészt a nemzeti emlékezet, másrészt a turizmus, harmadrészt egyszerűen a történeti emlékeink helyreállításának a céljait szolgálják, ezek napirenden vannak. Konkrét programot tervezünk ebben az ügyben, tehát ezt tudom mondani, kifejezetten pozitívan

Abszolút értem és egyetértek, és el is fogadom, amit a PPP kapcsán említettek, tehát egyértelmű, hogy bizonyos helyzetekben, akkor, amikor ez kormányzati politika volt, amikor az állam maga ezen a vonalon mozgott elsősorban, az, hogy az önkormányzatok más forráshoz jutás híján PPP-khez folyamodtak, teljesen érthető lépés volt. Ugyanakkor a probléma az probléma, amit meg kell oldanunk, ráadásul azt azért hadd említsem meg, hogy számos olyan PPP-szerződést írtak alá, amiből például az üzemeltetés kimaradt. Tehát azoknak a háttére egyszerűen nem került be. Itt azért elég vegyes a kép, ami látszik.

Fontos kérdés, és azt gondolom, hogy ez a következő időszaknak az egyik érdekes témája lesz - hiszen most készül az önkormányzati törvény is - az önkormányzati

vagyongazdálkodás, illetve az állami vagyon viszonya egymáshoz. Tehát én azt szerencsésnek tartom, hogy az alaptörvény után jönnek olyan alapvető törvények, mint az önkormányzatokról szóló törvény, aminek nyilván lesz egy lényegi fejezete, ami a vagyongazdálkodásról fog szólni, lesz a sarkalatos törvények között az állami vagyonról szóló törvény, és ezzel összefüggésben, ezt megelőzően lesz a nemzeti vagyongazdálkodási irányelvek is, amelyek azt gondolom, hogy pontosan ezekkel a kérdésekkel fognak foglalkozni. Rendkívül fontos, hogy ez folyamatos egyeztetésben szülessen meg az önkormányzatokkal.

A térségfejlesztés, területfejlesztés. (*Habis László felé:*) Itt Eger kapcsán tetted föl ezt a kérdést. Ebben egyrészt szerintem egy nagyon-nagyon fontos szót említett képviselő úr, ez a valós igényekhez való alkalmazkodás. Tehát szerintünk ez az egyik megkülönböztetője a mostani fejlesztéspolitikának a korábbihoz képest, azaz hogy megpróbálunk minél életszerűbb fejlesztéseket megvalósítani, minél valósabb igényhez alkalmazkodó programokat, projekteket befogadni és erre forrásokat fordítani.

Az általános politikai célkitűzésünk ebben teljesen egyértelmű. Olyan fejlesztéseket szeretnénk minél többet látni, amelyek termelőkapacitásokat hoznak létre. A termelőkapacitások jelentenek tartós gazdasági növekedést, munkahely-növekedést és értékteremtést. Ezt rendkívül fontosnak, kiemelt stratégiai prioritásnak tartjuk. Ebbe a keretbe illeszkedik bele majd az is, amikor a kínai politika eredményeképpen megszületett megállapodások lebontásra kerülnek napi konkrét lépésekben, akciókban, fejlesztések formájában. Mindenhol az alapcélkitűzés a gazdaságfejlesztés és az ehhez igazított vidék- és területfejlesztési koncepciók összefésülése.

Tehát ezt elmondtam többször, meg számos kérdés hangzott el a kínai miniszterelnök látogatását követően, hogy milyen elképzeléseink vannak a kínai logisztikai központ, cargoközpont vonatkozásában. Ott is elmondtam, hogy az alapvető célkitűzésünk az, hogy ezek a központok magyar szempontból ipartelepítéssel, termelőkapacitás létrehozatalával párosuljanak, tehát nem egyszerűen a tranzit. A tranzit is jó üzlet tud lenni természetesen, hiszen annak anyagi természetű haszna van, de a tranzit önmagában ebben a helyzetben nekünk kevés. Munkahelyteremtő beruházásokra, ipartelepítésekre van szükség. Nyilván azokon a területeken, amelyek különösképpen sújtottak a gazdasági válság, adott esetben a több évtizedes leépülés és a munkanélküliség által, például az északi régió Magyarországon, nyilván evidens érdekünk, hogy ezen a területen komoly gazdaságfejlesztés történjen. Ehhez nagyon jó eszköz, nagyon jó megvalósítási feltételeket teremthet a kínai vonal, hogyha azt össze tudjuk hangolni azzal a gazdaságfejlesztési elképzeléssel, ami a kohéziós politikában megmutatkozhat.

Tehát mi azon dolgozunk például, hogy konkrét dolgot mondjak, hogy ott, ahol kínai logisztikai cargoközpont létesül, kínai gyár is létesüljön magyar munkaerővel, magyar fizetésekkel, úgy, hogy azok a beszállítások, azok a beszállítóképességek, amik az országban rendelkezésre állnak, be legyenek kötve ezekbe az ipar- és termelőkapacitás-telepítésekre. Tehát nemcsak a nyugat-európai nagyvállalatok magyarországi betelepülésekor érdekes a magyar hányad és a magyar beszállítói százalék, hanem nyilván a kínainál is, és ebben teljesen világos, egyértelmű magyar kormányzati álláspont van, amit konzekvensen képviselünk is.

Azt gondolom, hogy összhangban az önkormányzati törvény módosításával vagy az új önkormányzati törvénnyel, összhangban azokkal a jogszabályokkal, amik most készülnek és összhangban azokkal a tapasztalatokkal, amiket még ebből a ciklusból le fogunk tudni szűrni, a 2014-től kezdődő ciklusban, amennyire csak lehetséges, teljesen új fejlesztési intézményrendszert, egy teljesen új eljárásrendet és döntési mechanizmust kell létrehozunk. Tehát szerintem ez egy előttünk álló munka, amit a Fejlesztési Minisztérium bizonyosan el fog végezni az önkormányzatok bevonásával. Javaslatokat fogunk készíteni arra, hogy

szerintünk az új ciklusban hogyan lehet egy sokkal hatékonyabb, a való élethez sokkal közelebb lévő fejlesztési döntési mechanizmust kialakítani, amiben az alapvető, minél konkrétabb döntések minél lejjebb születnek meg, mert ott a helye, tehát azt gondolom, hogy ott kell, hogy megszülessenek ezek a döntések, nem fent. A stratégiai döntések, a források alapallokációjáról szóló döntéseknek nyilván ott kell megszületniük, ahol átlátják leginkább az információs helyzet miatt, az intézményi helyzet miatt leginkább átlátják az országos tendenciákat, helyzetet, és a többi. Viszont ha minél lejjebb megyünk, annál inkább helyben kell hogy megszülessenek ezek a döntések, és szerintem az intézményes struktúrának ezt tükröznie kell a jövőben minél inkább.

Biztos, hogy sok kérdésre vagy felvetésre... Ja, igen. A kvótarendszerrel összekapcsoltan dolgozunk az energiahatékonysági programban a lakások, tehát magánemberek számára is elérhetővé váló lakásenergetikai beruházások lehetőségén, és amennyiben a forráshelyzet lehetővé teszi, akkor még az eddigiek mellé is megpróbálunk további forrásokat biztosítva kiírni pályázatokat. Azt tudom mondani, hogy az első lépésben valamikor a nyár közepén meg fognak jelenni a pályázatok, ezt tudom ígérni, hogy ez a nyár közepén meg fog történni. Tehát az első eresztése az energetikatarékossági pályázatoknak családi házak és magánotthonok vonatkozásában a nyár közepén meg fog jelenni.

A metróügy egy nehéz, kényes história, nagyon komoly politikai, erkölcsi és anyagi vonzata van minden lépésnek. Most jelen pillanatban emlékeim szerint nagyságrendileg 65 milliárd forint az, ami most konkrétan a tét, hogy ennek a sorsa mi lesz, hogy át kell-e alakuljon ez hazai forrássá vagy hazai fedezetű forrássá, vagy pedig meg tudunk egyezni az Unióval a vizsgálatok során abban, hogy bent maradjon az uniós finanszírozásban.

Tettünk büntetőfeljelentést is az ügyben egy esetben. Alapjában közbeszerzési szabálytalanságok és kifizetési szabálytalanságok miatt van vizsgálat az Európai Unió részéről konkrétan a metróprojekttel kapcsolatban. Közel két tucat konkrét ügyet vizsgálnak kifejezetten közbeszerzési és kifizetési szabálysértések miatt. Itt folyamatban van az egyeztetés, tehát végső eredményről még nem tudok beszámolni. Azt tudom, hogy ez egy rendkívül bonyolult jogi és pénzügyi helyzet, amit közösen a fővárossal kell valamilyen módon kezelnünk, hogy az ország a lehető legkisebb kárral tudjon kikerülni ebből a helyzetből és a metró is meglegyen.

Volt kérdés vagy felvetés azzal kapcsolatban, hogy hogyan viszonyul egymáshoz az Új Magyarország fejlesztési terv és az Új Széchenyi-terv. Azt gondolom, hogy az eddigiekben, amiről a bevezetőben beszéltem, illetve a felvetésekre reagáltam, nagyjából szerintem világosan kijön, hogy hol vannak a fő különbségek a két irány között. Azzal, hogy nyilvánvalóan az Új Széchenyi-tervet abba a keretbe kellett elhelyeznünk, amit örököltünk az Új Magyarország fejlesztési tervvel, azokkal a stratégiai irányokkal és azokkal a megegyezésekkel és szerződéses viszonyokkal, amelyek az Új Magyarország fejlesztési terv kapcsán az Európai Unióval közösen kialakításra kerültek - ahogy ezt említettem már önöknek -, ennek a jogi keretét nem tudtuk figyelmen kívül hagyni, nem lehetett negligálni. Ezen a kereten belül kellett megtalálnunk azt a sajátos mozgásteret, amit az új kormány megpróbált megvalósítani. De azt gondolom, elég lényeges különbséget jelent az, ahogyan a hét prioritás, a hét kitorési pont megfogalmazásra került, és a ahogyan a pályázatokat ezeknek rendeltük alá.

Ezen belül külön kiemelten említeném meg a vállalkozásfejlesztési prioritást, ami szinte kizárólag, sőt kizárólag kis- és középvállalkozások számára elérhető, mintegy 170 milliárd forintos tétel, és hadd ismételjem meg azt a számot, hogy a több mint 2000, már az Új Széchenyi-tervre érkezett pályázatból valamivel több mint 1600 a kis- és középvállalkozásoktól jött. Tehát azt gondolom, arra a felvetésre, hogy milyen hatással van az ÚSZT a kis- és középvállalkozásokra, abszolút pozitívnak látom, teljesen egyértelmű az

összefüggés, és a nagy különbség az elmúlt évek, a 2007 és 2010 közepe közötti időszak, illetve a 2010 közepétől máig terjedő időszak fejleményei között.

Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Miniszter úr, nagyon szépen köszönöm. Megköszönném miniszter úrnak, mert mennie kell tovább a következő bizottsági ülésre, és mivel nincs több napirendi pontunk, ezért a mai bizottsági ülést be is zárnám, jó nyaralást kívánok a bizottság tagjainak, ha addig már nem találkozunk.

(Az ülés befejezésének időpontja: 15 óra 33 perc)

Dr. Láng Zsolt
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Szoltsányi V. Katalin és Földi Erika